

REVOLUSJON: Studentene i Chile står samlet i massive opprørsbevegelser.

SIDE 8-9

INTERNATIONAL STUDENTS: Funding is being cut for the Introduction Programme.

SIDE 5

DEBATT: Kommuevalgdebatt på Driv gav mange fine ord, men få realistiske forslag til handling.

SIDE 12

DØGNVILL: Mye trøkk og mange mennesker til tross, valget av artister truer festivalens identitet.

SIDE 22-23

Velkommen hjem!

LEDER: Mitt råd til alle medstudenter er å finne sin rolle og spille den på best mulig måte. s. 2

Velkommen tilbake i nord

Ileder

Velkommen hjem! Til en arktisk sensommer i Tromsø studentby, til Norges (og verdens) nordligste universitet hvor ryster og nyklekte måkeunger er vanlige skue på campus. På et universitet med nesten 9000 studenter fra hele Norge inkludert 10% internasjonale studenter, må vi likevel ta høyde for at ikke alle er oppvokst i nordområdene og heller ikke alltid forstår hvor spesielle forhold vi har her.

Nordområdene tiltrekker seg mye oppmerksomhet i vår politiske hovedstad Oslo og tiltrekker seg kjente talere som utenriksminister Jonas Gahr Støre og olje- og energiminister Ole Borten Moe. Vi skal ikke bare føle oss bæret over det fornemme besøket, men heller stille dem til veggen med et kritisk blikk på deres aggressive olje- og utviklingsiver. Og vi skal gjøre det på vegne av naturens og folkets beste og det skjøre miljøet i nord. Det er vårt ansvar å være bevisst.

Det bevisste ansvar tas ikke ut av løse luften og vokser heller ikke på karrierestigens ego-fokuserte landevei. Det trives ikke kun i mørke konsertsaler eller på bardiskens fancy langbord, selv om du finner det der også, blant medmennesker som ønsker seg en fin kveld på byen. Det bevisste ansvar trives likevel best i ekteført dialog og innsikt i samfunnets, naturens og menneskets systemer.

Vi må forstå for å handle. Det er derfor vi har universiteter. Vi 9000 studenter i Tromsø skal sammen med over 230 000 studenter i resten av landet ta vare på fremtiden, ikke et lett oppdrag når vi ser på hvilke utfordringer vi har i verdensøkonomien, klodens økobilanse og vedvarende hungersnød på Afrikas horn. Mikro-makro, lokalt-globalt. Dette er ikke bare store ord og fine idealer. Det er høyst reelle utfordringer som må løses i samarbeid med alle aktører, kommersielle så vel som ideelle.

I et samfunn som vokser i kompleksitet og i ekstremt hurtige utskiftninger er det en utfordring å holde på stabilitet og trygghet. Fravær av trygghet avler frykt. Frykt avler fordommer og hat. Det har vi alle sett resultatet av i sommerens grusomme hendelser. Derfor er det ditt ansvar å spille din rolle på best mulig måte. 31 prosent av landes 19-24-åringer deltok i høyere utdanning høsten 2010, og som student har du mange muligheter til å forme din samfunnsrolle på den måten du måtte ønske.

Hjertelig velkommen hvis du er førsteårsstudent, og velkommen tilbake til alle dere andre. Min oppfordring til både meg selv og andre er å få øye på den rollen du kan spille lokalt, spille den så godt du kan og håpe på det beste når det gjelder resten av verden.

TARJEI TVEDTEN

pressens faglige utvalg
PFU

Pressens Faglige Utvalg: (PFU) er et klageorgan oppnevnt av Norsk Presseforbund. Organet behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål. Adresse: Rådhusgt. 17, postboks 46 sentrum, 0101 Oslo. Telefon: 22405040. Utopia arbeider etter reglene i vår varsomplakaten for got presseskikk. Den som føler seg rammet av urettmessig avisomtale, oppfordres til å kontakte redaksjonen.

UTROPIA

ANSVARLIG REDAKTØR:
TARJEI TVEDTEN
TARJEI@UTROPIA.NO

KULTURREDAKTØR:
BARBARA LESZ
KULTUR@UTROPIA.NO

NYHETSREDAKTØR:
MAGDALÉNA BUDINOVÁ
MAGDALENA@UTROPIA.NO

POLITISK REDAKTØR:
STEWART HÅSETH
COFFEE@UTROPIA.NO

LAYOUT:
JOSHUA HANGER
JOSHUA@UTROPIA.NO

FOTOREDAKTØR:
BJARTE AARMO LUND
BJARTE@UTROPIA.NO

TRYKK:
NR1 TRYKK TROMSØ

BESØKSADRESSE:
UNIVERSITETET I TROMSØ
TEORIFAGBYGGET 2 - 2.138
TELEFON: 77 62 09 60
WEB: WWW.UTROPIA.NO
E-POST: REDAKTOR@UTROPIA.NO

POSTADRESSE:
UTROPIA - STUDENTAVISA I
TROMSØ
UNIVERSITETET I TROMSØ/
HOVEDGÅRDEN
9037 TROMSØ

BØR DU EGENTLIG ENGASJEMENT

Anne Mari Ringvold

Over alt finnes det eksempler på engasjement. Folk engasjerer seg i fagforeninger og i styret i borettslaget. Felles for alle – de jobber mot et mål. Et mål om å skape bedre ordninger for noen. Dette gjør også vi studenter. Uten studentengasjementet hadde man ikke hatt noen som jobba for studentenes rettigheter. Heldigvis finnes Norsk Studentorganisasjon og studentparlamentet i Tromsø.

NSO – DIN STEMME

Norsk Studentorganisasjon, NSO, representerer majoriteten av landets studenter. Organisasjonen er representert med flere hundre tillitsvalgte i ulike råd, utvalg og komiteer. Sammen med alle de tillitsvalgte studentene rundt om på utdanningsinstitusjonene i landet er vi mange som jobber for rettighetene til deg og dine medstudenter, slik at dere skal ha en bra studiehverdag.

NSO er en organisasjon av og for studentene. Og uten gode tillitsvalgte i alle ledd ved institusjonene hadde det heller ikke vært en nasjonal studentorganisasjon. Studentpolitikk er viktig uansett hvilket nivå man ønsker å engasjere seg på. Meningene og politikken som blir ført

på et nasjonalt plan speiler de sakene som er viktig rundt om ved alle studentdemokratiene i hele landet.

NASJONALT ENGASJEMENT LOKALT

Sammen er vi også beviset på at studentengasjement nytter. Ved fjorårets statsbudsjett fikk vi regjeringa til å snu på bare noen timer i et forslag som ville ført til endringer i feil retning for studiestøtteordningen. Det viser at studentengasjement kan påvirke studiehverdagen. Ved høstens studiestart opplevde over 1300 studenter i Tromsø å stå i studentboligkø. En annen utfordring er økningen av antallet nye studenter ved institusjonene som kan påvirke utdanningskvaliteten. I tillegg til 11 måneders studiestøtt er derfor utdanningskvalitet og bygging av 1500 nye studentboliger på landsbasis i 2012 NSO sine viktigste prioriteringer når vi er ute og jobber med politikere og viktige beslutningstakere i universitets- og høyskolesektoren. Dette er noen få, men veldig konkrete eksempler på hvordan vi jobber for å påvirke din studiehverdag ved Universitetet i Tromsø.

På tide av Jonas Larsen

Foto: Tor Farstad

RE DEG I STUDIETIDA?

Men engasjement handler ikke bare om å være med og vedta politikk på møtene i studentparlamentet. Engasjement viser du også ved å være med å jobbe på DRIV, være aktiv i studentkulturen eller skrive saker for Utopia.

VALGET

Engasjement kommer ekstra tydelig frem i valgår. Etter hendelsene 22/07 må alle være med å sette fokus på viktigheten av demokratiet vi har. Som student er det derfor viktig at du bruker stemmeretten din, slik at vi kan påvirke politikerne i saker som angår høgere utdanning. Du må derfor huske å bruke stemmeretten din innen 12. september.

Å HVORFOR SKAL DU GIDDE Å ENGASJERE DEG?

Dersom du har vært engasjert student tidligere eller ønsker å bli det, vil du nok få spørsmål om engasjementet ditt. "Hvorfor gidder du? Du får jo ikke se resultatene av det du jobber med fortsatt." Studentpolitikk handler ikke om kun å jobbe med saker man ser resultater av på kort tid. Ofte tar det tid å få gjennomslag for store

saker. Resultatene vil det ofte være de studentene som kommer etter oss som får oppleve. Godene du kan nytte godt av som student i dag er det på lik linje noen som har arbeidet mye for tidligere. I Tromsø hadde ikke studentene hatt rabatt på kollektivtransport uten det lokale studentengasjementet.

Med andre ord kan man si at det å engasjere seg i studentpolitikken handler om å gjøre en forskjell. Det handler om å gjøre en forskjell for deg og dine medstudenter ved alle landets institusjoner. Og selv om vi i NSO jobber på et nasjonalt plan, er det alt det som skjer på lokalt plan som er med på å utgjøre en forskjell. Det er dere som lokale tillitsvalgte som kan fortelle oss i NSO hvilke utfordringer dere har i studiehverdagen. Husk å engasjer deg!

inn fra sida

Kristian Hansen Schmidt

Den gjemte kafeen

Historien kan vise til mange eksempler på mytologiske og sagnomspunne plasser, der Atlantis og el Dorado er blant de best kjente. Ofte er beretningene om dem så fantastiske at en distansert akademisk tankegang avviser blott muligheten for at disse stedene eksisterer; dog, iblant viser de seg – som for eksempel Troja – å være så virkelige som et sementstøperi.

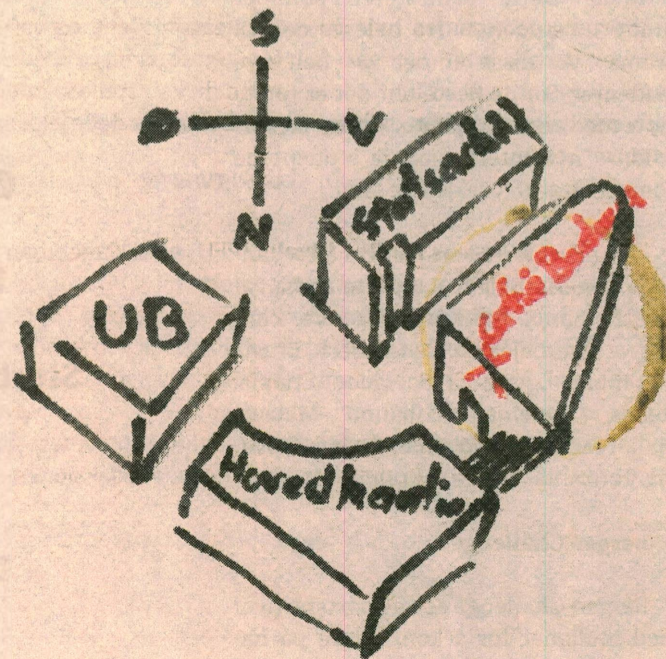
Et sådant glemt unikum er Studentsamfunnets Café Bodega. Sagnet høres utrolig ut, 5 kroner for kaffe eller te og 10 kroner for vafler i koselige omgivelser. "Jaha", sier skeptikeren, "gulvet er vel brolagt med vafler og, da?" En mer reflektert innvending er at om det er så fantastisk, hvorfor går det da ikke charterbusser til stedet?

Vel, beliggenheten antydes på bare få kart. Kaféen ligger plassert dypt i labyrinten av universitetsbygg, bak samskipnadens mer prangende tilbud som gir de fleste det inntrykket at i denne retningen er det ikke mye å komme etter. Det forholdet at stedet er så bra at mange velger aldri å vende tilbake, så de kan berette om det, medvirker til hemmeligholdelsen.

Uten for den vanlige åpningstiden 12 til 18 ligger stedet så øde hen at det er vanskelig å forestille seg det leven som ellers pågår. Andre igjen som tror på eksistensen påvirkes vel av ovennevnte forhold til å tro de ryktene som uunngåelig knytter seg til sånne sagn; for eksempel det om at enhver nordmann som krysser terskelen øyeblikkelig sønderrives av ujevnelige monstre, kalt internasjonale studenter.

Det må sies at mye eksotisk finner der sted; som at betjeningen jobber gratis og at besynderlige ritualer kalt sjakk og munchkin utøves jevnlig, især på mandag kveld – eller spillkveld, som de innvidde kaller det.

Det her viste kartet er et av de få som utvetydig viser beliggenheten til denne fabelaktige kaféen. Det fantes på en serviett hvorpå en student med koffeinsjokk hastig markerte beliggenheten med kaffegrums, slik at studenten kunne være sikker på å finne tilbake til denne frodige oasen.

Utopiafor

30 år siden

Nøytronbomba – Reagans nye "fredstaktikk" For få uker siden ble det formelle vedtaket om produksjon av nøytronbomba fattet i Washington. Studentavisa bringer i dette nummer en artikkel av Hermann Jervell og John Wyller, om nøytronbombas virkninger, og dens politiske rolle.

10 år siden

Ingen nye boliger Studentsamskipnaden i Tromsø får kun 8, 58 millioner kroner til nye studentboliger. – Tromsø vil fortsatt ha stempelet som Norges dårligste by for studentfamilier, sier en skuffet styreleder Kari Mette Darell Eliassen i samskipnaden.

Nyhetsutdrag

Vennlige Studenter i Statsvitenskap

Presidiet Studentssamfunnet: Statsvitenskapelig Miljøforening (SMF) er en lavterskel linjeforening for og av studenter ved Universitetet i Tromsø. På tvers av kull og gradsnivå jobber vi med å bedre det sosiale miljøet mellom studenter på statsvitenskap i form av faglunsjer, faglige samlinger, eksamensfester, etc.

Husverten som bindeledd

Vi vil at både den faglige og sosiale kommunikasjonen mellom studenter på statsvitenskap skal forbedres, og det eneste du trenger å gjøre er å møte opp på våre arrangement og la den gode stemningen ta overhånd!

317 nye internasjonale studenter

- Alle studenter som går statsvitenskap er hjertelig velkommen på våre arrangementer og for nærmere, og mer detaljert informasjon kan dere besøke vår facebook-profil under navnet: Statsvitenskapelig Miljøforening (SMF).

Studentsamskipnaden: Husvert: Husverten fungerer som bindeledd mellom SiTo og beboerne, og er selv student med bolig på Mortensnes. Husvertens funksjon er å besøke nyinnflyttede studenter og informerer om hvordan det er å bo på studentbolig. Det å bo tett sammen kan by på utfordringer og av og til kan det oppstå konflikter man ikke klarer å løse på egenhånd. Husverten kan da gi råd og informasjon.

Tavla: Dette semesteret kommer rundt 317 studenter fra hele verden til Tromsø. Av disse er det 284 helt nye studenter. For de fleste blir det et første møte med arktisk sommer og norske forhold. De nye internasjonale studentene kommer fra 50 forskjellige land:

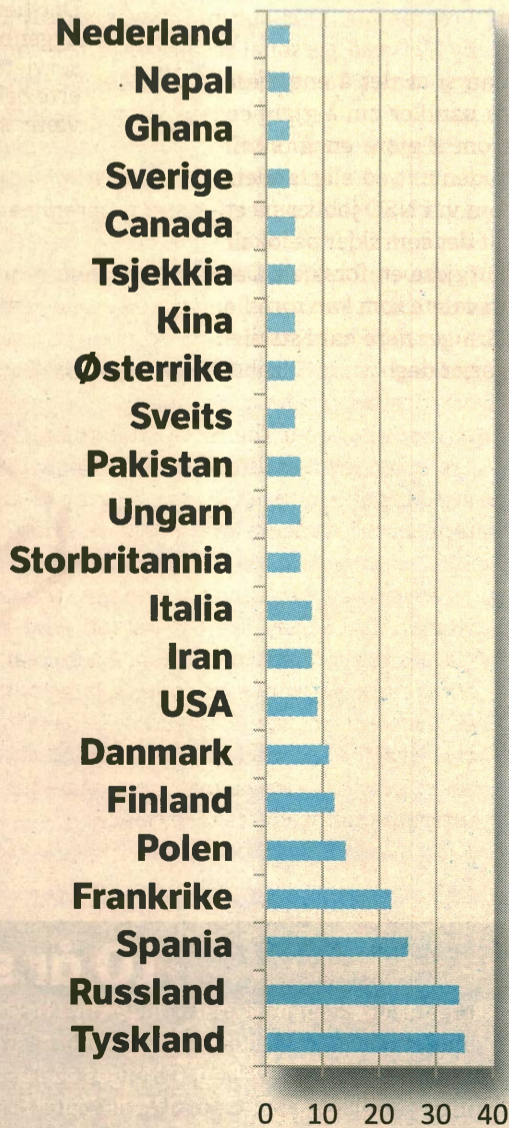
•Tre eller færre kommer fra disse landene: Nigeria, Belgia, Kamerun, India, Japan, Romania, Sør-Korea, Uganda, Zimbabwe, Aserbajdsjan, Bangladesh, Brasil, Colombia, Egypt, El Salvador, Etiopia, Hellas, Guatemala, Libanon, Malawi, Mali, Mexico, Filippinene, Serbia, Slovenia, Tanzania, Tyrkia, Ukraina.

Bergen Challenge

Bergen Challenge er en sportsfestival med mulighet for å konkurrere på nasjonalt nivå. Festivalen går av stabelen for aller første gang 12-16 oktober i år. Bergen Challenge kan fortelle Utopia at de ønsker at studentlag fra Tromsø skal melde seg på så fort som mulig. Det skal konkurreres i futsal, håndball, basketball, lacrosse, innebandy, svømming, tennis osv. I tillegg til sporten treffer man helt sikkert sin fremtidige kjæreste i de sosiale happening på kveldstid.

Internasjonale studenter

Are you shy?

MAGDALENA BUDINOVA

The subject of successful integration is particularly crucial in a student town which consists of 10% of international students. It is essential that the organizations within the UiT arrange such activities that will attract both Norwegians and foreign students. This is also the main objective of Sebastian Bantov who works as the international representative (internasjonal ansvarlig) in Studentrådet at UiT. His ideas regard overcoming obstacles which make the integration process of Norwegian and international students more difficult.

Introductory programme vs. DebutUka

The new semester has just started and UiT arranged its regular Introductory Programme for all the international students. This means that all the social gatherings within this programme are meant to be attended by international people. There are, alas, rarely any Norwegians there. But nobody can be held responsible for this, since it is a matter of free choice. Usually a week after Norwegians get their own introductory programme in terms of DebutUka. It would in theory be possible to combine these two events, says Sebastian. He also claims that it is necessary to organize events that are not too organizationally challenging and take place on a regular basis.

Integration with the help

Such effort was already made last year. Several German students decided to organize an event unofficially called International German (Beer) Regular Table in the main canteen. Although it made few students from non-European countries angry, it was quite successful. In the end many other nationalities joined the „German union“ including Norwegians who, at first, just sat in the canteen and wondered why some people drink beer in the early afternoon. The first German table of this year took place on Wednesday the 31st of August at 12:00. In addition, this event supported economy of the entire campus and, thus, also became Samskipnaden's interest. Instead of approximately 10 beers sold per month, the amount raised up to 80 per month.

Skip the Introduction?

Kateryna Sokol

Lately, there are rumors around the campus about the cut in financing the Introductory Programme for international students. Be that the case, new internationals arriving next year might not get, say, a party at Driv, or a trip to Grøt fjord. Pick your choice.

International students receive special treatment. They have a campus for themselves for nearly a week ahead of semester's start. They are helped to register for classes and exams; are provided with free food; have a guided tour around the city and a trip to Kvaløya Island, etc. Moreover, internationals have a priority when it comes to housing.

The paragraph above, otherwise informative, makes no sense without the Introductory Programme. In fact, one may ask why internationals should be treated differently, or wonder if there is a necessity to extend such treatment beyond practical matters. Indeed, is not housing priority alone enough?

It is not only about money

Let us look at the Introductory Programme.

Both the UiT, Sitø and counseling center used to split the costs for the Introductory Programme. This autumn it was mostly fund by UiT and personal resources of the counseling center. Nevertheless, information revealed that the counseling center will not have finances for the programme in future and will have to split the costs with the International office. Although the budget for the programme was increased two years ago, it is still ultimately expensive to finance it. The entire event requires over 100 000 crowns, and for example just trip to Grøt fjord costs around 50 000 crowns, explained Astrid Elizabeth Revhaug from Section for internationalizing of studies. The problem, of course, is that the more students arrive in Tromsø, the more difficult it is to finance it. As you probably noticed, there are truly many international students around the campus.

With few exceptions, they do not speak Norwegian. Also, they are the reason why some classes are taught in English. Each year the University of Tromsø welcomes a large number of such international students from all over the world. Approximately a week before classes start, the Introductory Programme for new international students takes place.

It is also about help

The Programme is an informative and well organized event aimed to help international students to take care of academic, administrative and practical matters. Furthermore, it helps international students to integrate into Norwegian society, and to meet other internationals.

This year, August 10-15, 284 new international students participated in the Introductory Programme. Since attendance is optional, a large number of participants suggest the Programme's importance for students.

A semester or two at UiT is a unique and interesting opportunity for international students.

In most cases, international students come here alone, with their families, friends and enemies left behind.

"For the last 4 years I participated in the introductory programme as a volunteer. The social interaction between the new international students is quite important. Just imagine being alone in a foreign county. The main purpose of the trip to Grøt fjord, for example, is to meet new people and feel at least a little bit more comfortable" says Sebastian Bantow, international representative from Studentrådet.

In addition, for many internationals this is the first out-of-home experience. Forget about exam registrations, or activating IT-accounts, they would like to know where to buy a pillow and how to get to that fantastic place.

Besides, international students should go to police. Precisely, right away, and further away from Norway they come from, faster they should go. Also, internationals know little or nothing about health system in Norway, banks, student organizations and different activities, university rules, libraries, Population Registry, and, in fact, about the city of Tromsø itself. Certainly, the lack of language is one of the reasons. Another one is as follows, for international students, Norway is a foreign country where everything is foreign, new and different.

Necessity, rather than an entertainment

Now, let us read the first paragraph again. The Introductory Programme does include everything stated above, and much more. The detailed program can be found at the university webpage. It is an intensive event, which runs for a couple of days in a row, from 8 am to approximately 5 pm. Most students do not spend half this time at their classes. Roughly, the Introductory Programme is a matter of necessity, rather than an entertainment.

Thorough organization and guidance, extensive information, trips, activities, etc., does not it sound grand? Yes, it does. Undoubtedly, the Introductory Programme for new international students is up to high standards. That is, the University of Tromsø is up to high standards. The programme is but one out of many reflections.

Hopefully, the reduction of financial resources intended for funding of the programme, will not influence its future existence.

will get help

The involvement of the university organizations in integration activities is instrumental, no matter if to a lesser or a greater extent. Integration is nevertheless an individual process and a matter of character. Those who do not have the natural skills to go out and make friends must be carefully considered as well. That is when internasjonalt ansvarlig (international representative) appeals to students initiative and creativity. He encourages students to come by the office and ask whether it is possible to arrange a public event for all the students. Their ideas and wishes are welcome as well as valuable.

A new-old phenomenon

An idea of better integration is, in fact, not a new phenomenon. However, this time there might be better chances to adhere to the planned project and it may actually succeed. Why? The reasons, besides the above-mentioned, are that according to the new constitution of the ISU (International Student Union), Norwegians can be elected for the offered positions. Marius E. Greger, who ran for the position of Public relations, is the first Norwegian in history elected to the ISU. It seems that this year it will be easier to get both Norwegians and Internationals under one roof. Prognoses are remarkably good, says Sebastian.

There are, however, several critical points that one needs to be aware of regarding the integration directed by the International representative. No matter how much effort the student organizations will put into developing their integration ideas, traditions are always hard to break. Commonly, both Norwegians and the students from abroad tend to bond within their own national group. They study separately, they meet for a coffee separately, they party separately. The reason might be the presence of a certain mutual scepticism, fear and the fact that people feel more „like at home“ if they socialize with people with the same or similar cultural background. Another one can be the lack of ideas what they could do together, and where. Either way, a position of international representative in cooperation with ISU and other organizations shall contribute to a slightly brighter perspective for the integration process of students at the UiT.

Trykte bøker blir historie

Magdalena Budinova

Universitetsbiblioteket i Tromsø (UB) har gjort et historisk vedtak. Trykte bøker blir erstattet med e-bøker.

UB er det første biblioteket i Norge som vedtok å velge elektroniske tidskrifter framfor trykte.

Det er en svært fornuftig avgjørelse. Det blir lettere for studenter å få i tak bøkene de trenger, særlig fordi det ofte er lang venteliste.

- Vi ser at studentene og forskerne først og fremst vil ha ting kjapt og tilgjengelig der de sitter og jobber. E-bøker har mange fordeler som gjør at vi nå velger å satse stort på dette formatet, og det passer også veldig godt inn i Universitetets satsning på eCampus for fleksibel læring. Bibliotekdirektør Helge Salvesen sier at „dette er en overgang vi og våre brukere er svært godt fornøyd med og UB forventer tilsvarende suksess med e-bøker”.

E-bøkene er enkle å formidle og å forvalte, sier Helge Salvesen. Med dette

Foto: Bjarte Aarmo Lund

vedtaket blir UB i Tromsø, meg bekjent, det første biblioteket i Norge som tar skrittet fullt ut og trår over i den elektroniske verden. Trenden hos våre brukere og i markedet tilsier at e-bøker blir dominerende i akademisk sektor. Derfor mener vi at dette er en viktig og riktig satsning.

Dersom boka du trenger er merket som utlånt, bare gå på Bibys hvor alle bøker er tilgjengelige 24 timer i døgnet!

Ingen rett til å forsvare masteroppgaven

Magdalena Budinova

Uansett hvor ubehagelig det kan være å måtte å forsvare masteroppgaven foran andre mennesker, er masteroppgaveforvar en naturlig rett for alle universitetsstudenter – i det minste skulle det vært det. Det er den beste måten å få tilbakemelding på oppgaven fra uavhengige folk. Det gir deg også sjansen til å forbedre karakteren din (eller det stikk motsatte...). Universitetet i Tromsø har nylig presentert mange gode vedtak, men retten til det muntlige forsvaret er ikke en av dem.

Alt for studentenes velferd? Langt fra.

Studentenes velferd skulle vært førsteprioritet når universitetet gjør vedtak, uansett hva de handler om. Toril Swan, besøkende professor ved fakultet for humaniora, uttrykte sin bekymring. Hun sier at det er ekstremt dårlig for studentene, og foruroligende også for noen av professorene ved fakultetet, at universitetet ikke har tatt tak i dette.

Hvorfor har det skjedd, om det er åpenbart at det er en meget dårlig avgjørelse av universitetet? Økonomiske grunner, informert Toril Swan. Den uavhengige komiteen satt opp for vurdering

av masteroppgaver består ofte av eksterne professorer. Det er kostbart for UiT å invitere disse professorene til Tromsø. Dette er imidlertid ikke den rette tingen å spare penger på. Det muntlige forsvaret er en viktig del av masterstudiene. Det er uakseptabelt å tenke at masteroppgaver blir evaluert bak ryggen din.

Altfor mange bekymringer

Denne saken er enda mer alarmende på grunn av veilederssystemet ved UiT. En veileder er en nøytral person. Han eller hun påvirker ikke din karakter, i ingen henseende. Når studenten innleverer masteroppgaven, er veilederens jobb gjort. Han kan ikke si et ord i din favør (og ei heller det motsatte). Veiledere har nøye oppsyn med studenten i et år eller lengre, for så bare å forsvinne fra jobben de har gjort sammen.

Dette er negativt for studentene. Ikke bare mister de støtten fra deres veileder når masteroppgaven er videresendt til graderingskomiteen, men studenten kan heller ikke selv påvirke hvordan komiteen ser på masteroppgaven.

Denne saken har ført til mange uenigheter ved hele UiT, og er en av de mest alvorlige sakene som omhandler alle universitetsstudenter. Vi vil følge saken videre og komme med mer informasjon.

Studere på Svalbard?

Universitetssenteret på Svalbard tilbyr studier i
biologi, geologi, geofysikk og teknologi

Søknadsfrist: 15. oktober

Mer info: www.unis.no

The tragedy of Oslo-Utøya, a burden for Norway, the peace-loving country

Yusuf Muhammad

Norway is the host country in which the Nobel Peace Prize is rewarded to a person or an organization who contributed to world peace. Imagined by Alfred Nobel (1833-1896), this award has been held since 1991. Due to this Nobel Peace Prize, the world has looked upon Norway as a nation of peace. In this country we can hope that peace will be guarded, voiced and given recognition.

Norway is inhabited by almost 5 million people and it is an ethnically and religiously rich country. For so many centuries, Norway could always keep the harmony and have never encountered a serious conflict.

Melania, a student from Romania who has been living in Tromsø in the last five years, said "I can feel that people here do not ever hesitate to greet you when you meet them for the first time. This probably happens because they belong to a society for which it is natural to interact with people of different ethnicity, religions and different opinions".

However, the peace was injured when a bomb exploded in the capital city of

Oslo, and when Utøya had experienced the shooting tragedy on the 22nd of July 2011. The massacre claimed the lives of 77 people, mostly young ones that should have become the next golden generation of politicians. The culprit is Anders Behring Breivik (32) who acted alone and was arrested.

All the people in Norway grieved. King Harald V and Queen Sonja were powerless to hold back their tears when the memorial for the deaths was held in Oslo Cathedral on the 24th of July 2011. Children, youths and parents, everybody joined their hands to show respect, manifest sorrow and face the tragedy together.

"As a person born in this country, I would not give up the peace that has been inherited and which should be treated. It was torn by people who do not understand how to live side-by-side and coexist", said Signe who deplors this terrible tragedy.

Terrorism has nothing to do with religion, class or race. Terrorism only wants to provoke fear, cause disharmony and it seeks for destruction. Terror is merely fulfilling the ambition and the blind

objectives of those who do not respect human rights. When the principle of terrorism is used to act, any sense of humanity is killed and compassion is sacrificed.

Now, the challenge for the younger generation of today will be to build and restore their community on solid democratic foundations, regardless of what happened on Utøya. Amitap, the president of the ISU (International Student Union) at the University of Tromsø, says: "Norway had no choice but to continue the culture of peace that has been attached to its name, because this is where the reference for the world about tolerance and diversity is found".

The Prime Minister Jens Stoltenberg promised in a speech held in Oslo and broadcasted on the BBC news that "after this tragedy Norway will become more democratic, more open, and more human, without naivety".

Integration between religions, pluralism, multiculturalism and immigration is often a serious issue in many countries of the world. These matters create differences and disagreements that can lead to use of violence, especially between

those who lack an understanding of life. Oslo bomb tragedy reminds the world of the Bali bombing which occurred on the 12th of October 2002. This was the worst terrorist incident in Indonesia. It took a long time to restore the image of Bali as a tourism icon with a natural uniqueness. Indonesia is a battered nation and religious harmony was being tested. This was an expensive price to pay by Indonesian people only because a small group was only concerned to fulfill its narrow purpose.

Now, it is time to dedicate ourselves to everybody here and be part of Norway. Like this we will back up the commitment and concrete efforts of all those who live and love this country, as it is expressed in the national anthem "Ja, vi elsker dette landet" Yes, we love this country. All the elements involved, from commoners to ministers, will be thus restoring a sense of peace that has been torn it. In the eyes of the world, Norway will remain known as a nation that loves peace and as a peace proponent. Hopefully.

Ikke meningen å bli full

Av Bernhard Siebert

Studentinitiativet Internasjonalt tysk stambord drikker øl på campus. Formålet er å ha det trivelig, ikke drikke seg full, hevder de.

I Utopia nr.14/2010 ble det i rammen av en debatt om ølsalget på campus for første gang berettet om det tyske stambordet, som da ble beskrevet som «ukentlige ølsamlinger rundt samme, faste kantinebord». I artikkelen uttrykket studentpolitikeren Sebastian Bantow ideen om å utvikle tilbudet videre, for å bedre synliggjøre og integrere de internasjonale studenter og øke tiden som studentene tilbringer på campus. Ett år seinere ble visjonen hans, som også de andre deltagerne av stambordet begeistret seg over, virkelighet.

I regi av studentrådet fant årets første stambord sted på onsdag den 31. august 2011, på samme dag og klokkeslett som tradisjonen befalte. Omtrent 20 deltakere møtte opp til premieren for å møte gamle bekjente og nye venner på tvers av kulturelle og språklige grenser mens man tok seg én øl eller to.

Det internasjonale tyske stambordet tar sikte på å utbygge kontakten mellom studentene på UiT. Internasjonale stu-

denter utgjør omtrent 10% av studentene. Særlig utvekslingsstudenter, som til vanlig er her for ett eller to semester, forblir ofte i egne miljøer uten å ta mye fra den norske kulturen og levemåten hjem med seg og uten å få mange anledninger til å dele den egne kulturen sin med de innfødte. Grunnene for dette velkjente fenomenet er mangfoldig. Språkbarrieren og separate introduksjonsprogrammer kan være noen av dem. Å innføre en sivilisert kontinental ølkultur et et forsøk på å gjør noe mot begge disse beklagelige faktene.

Nye internasjonale studenter som kommer til byen får et eget tilpasset introduksjonsprogram. Mellom én og to uker senere kommer de gamle og nye norske studenter til Tromsø, som med DebutUka har et eget oppstartsopplegg. Teoretisk sett hadde det vært enkelt å inkludere også de nyankomne utenlandske studenter i Debutukas fadderordning, men siden man trengte gjestene som servitører og som vaskehjelp ble dette tatt avstand fra. Dermed ble en sjanse for å integrere gruppene med hverandre forspillet, men semesteret er ikke forbi ennå, det er ennå ikke for sent. På stambordet er alle likt hverandre og vasking og servering blir gjort av

tarifflønnede SiTø-ansatte.

Oppfordringen er å bli med neste gang, ta deg en pausepils i godt selskap eller om du har en fri ettermiddag oppgraderer den med en kulturell opplevelse som du ikke trenger å reise helt til byen for å få til!

Foto: Bjarte Aarmo Lund

Bildene er tatt av studenter i Chile

En samlet revolusjon i Chile

STEWART HÅSETH

Regress: I Chile har en 23 år gammel kvinne blitt stående som symbolet for utviklingen i Chile det siste året. Hva skjer i Chile, som har forårsaket denne revolusjonen vi i dag er vitne til?

Camila Vallejo Downing er den andre kvinnelige lederen ved Chiles studentunion. Ved hennes ledelse har protestene mot Chiles studiepolitikk nådd uante høyder. Spesielt har hennes holdning til ikke-voldelige aksjoner blitt noe veldig mange støtter opp rundt – ikke bare studentene selv. Gjør du et søk på cacerolazos, vil du finne flere you-tube videoer av studentenes kasserolle kakofoni, der de høylytt lar forbipasserende høre deres misnøye. Minst like mange hits på you-tube finner du om du søker på kysning i Chile, hvor flere tusen studenter har samlet seg på det mest sentrale universitetet for å – kysse! I følge nyhetsklipp med Downing, ønsker hun å redusere volden, og heller sette økt fokus på samholdet og de sosiale urettferdighetene i landet.

Revolusjonen i Chile har ført til at myndighetene har mistet store deler av makten. Landets leder Sebastián Piñera

har rast på meningsmålingene fra 63 % til 36 % på under et halvår. Studentenes krav om strukturell endring, har dessverre også ført til voldelige opptøyer. Under en todagers nasjonal streik 24-25. august, krevde aksjonene sitt første offer. Manuel Gutierrez ble bare 16 år, idet han ble skutt mens han var følge for sin 23 år gamle bror. I alt ble 1394 personer arrestert, mens 153 politibetjenter og 53 studenter ble skadd. Faren for at dette nå kan eskalere er overhengende.

Mitt hjerte blør for mitt folk
Karen Contreras Lisperguer sitter i internasjonal komité for NSO, og har selv studert ved Universidad de Santiago de Chile, der demonstrasjonene har vært mest synlig.

Jeg var selv med i protestdemonstrasjoner da jeg studerte i Chile, forteller Lisperguer. Pingvinrevolusjonen i 2006 samlet bl.a. 790 000 studenter til et enormt protesttog, nå ser vi at samme skjer igjen. Hele samfunnet har sett at noe må gjøres, og ca 80 % sier de ønsker reformer. Mitt hjerte blør for mitt folk, og jeg håper vi kan finne en endelig løsning med disse aksjonene.

- Disse demonstrasjonene vi ser i dag går på tvers av samfunnet, fremholder Lisperguer. Hele den videregående skolen, alle universitet (både private og offentlige), lærerorganisasjonene og Chiles arbeidsforening støtter saken. Det er derfor lett å se at noe må gjøre. Spørsmålet er heller hva?

Store sosiale forskjeller.

- Det er samfunnssystemet i Chile som er feil, sier Lisperguer. Chile hadde gratis skolegang frem til slutten av 70-tallet. Da ble det presset frem en åpning for private universitet. Universitetene skulle ikke tjene penger, men det gjør de likevel. Resultatet er at det nå er de rikeste som har råd til å gå på de beste private universitetene. Dette har så ført til at Chile har de største klasseskillene i verden.

- Tidligere kunne man få stipend fra staten, men grunnet utnyttelser fra rike ble dette stoppet, fremhever Lisperguer. Mine rike venninner kunne gå til regnskapsførere som forfalsket regnskapene, så det skulle se ut som om de kom fra fattige kår. Selv fikk jeg ikke stipend, da jeg hadde måttet jobbe for å forsørge min

familie i en periode.

Studentmøter med Piñjera

3. september hadde studentorganisasjonene et møte med president Piñjera bak lukkede dører. Der hadde studentene en tolvpunktsplan for det de ønsket at den sosialstrukturelle revolusjonen skulle inneholde. Kravene er lik en politisk plattform, og inneholder i all vesentlighet en plan for hvordan Chile kan bli et bedre demokratisk land. (Se egen faktaboks)

Dette møtet førte ikke frem, men regjeringen og studentene skal fortsette dialogen, med sikte på at man skal komme tilenighet.

På grunn av en alvorlig tragedie i Chile, er studentaksjonene for 8. september avblåst, men lederen for det største offentlige universitetet i Santiago, Camilo Ballesteros, sier at det er lagt planer for nye aksjoner allerede i neste uke.

DEN NORSKE KIRKE

STUDENT prestene

I TROMSØ

tor.stranda@uit.no

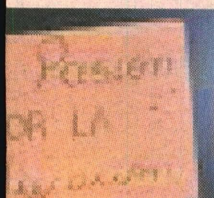
91342023

kari.nedgard@uit.no

97003476

<http://uit.no/studtjenester/957>

SAIH tar avstand fra maktbruken i Chile

STEWART HÅSETH

SAIHs leder, Anette Remme mener Chiles regjering må tørre å ta debatten, og stoppe voldbruken.

- Studentene i Chile benytter sin rett til å påvirke samfunnet, sier Remme. Vi ser studenter i bevegelse, som med det vil bevege sitt samfunn. Så vidt SIAH kjenner til, har alle demonstrasjoner i Chile så langt vært fredelige.

Kravet til studentene er at å studere er en grunnleggende rettighet. Chile må derfor finne en løsning, der privatiseringen ikke knekker det chilenske samfunnet. Utdanning skal ikke være en vare, men et middel for å sikre bedre bruk av menneskelige ressursene i fremtiden. I Chile har forskjellsbehandlingen ført til økte forskjeller i samfunnslagene, der fattige familier ikke har råd til å sende sine familiemedlemmer i utdanning.

I følge tall SAIH har tilgang på, koster det mer å studere én måned i Chile, enn det en gjennomsnittlig arbeider tjener. I følge presidenten i Chile er utdanning et gode, og han sier også at alt her i livet koster. Med en slik holdning viser han liten forståelse for situasjonen, og vi er redd for at dette kan føre til at flere enn den ene ungdommen kan bli drept i urolighetene. SAIH fordømmer bruken av vold, og ber om at myndighetene i Chile kan finne bedre og mer langvarige løsninger til det beste for studentene og samfunnet i Chile.

Myndighetene i Chile er i dag et fåmannsvelde, som startet under Pinochet. Det støtter dem som allerede er rike, noe vi i SAIH finner undertrykkende. Studentene demonstrerer fordi de ikke har råd til å betale for studiene, slik situasjonen er i dag.

Studentenes 12 krav til Piñjera

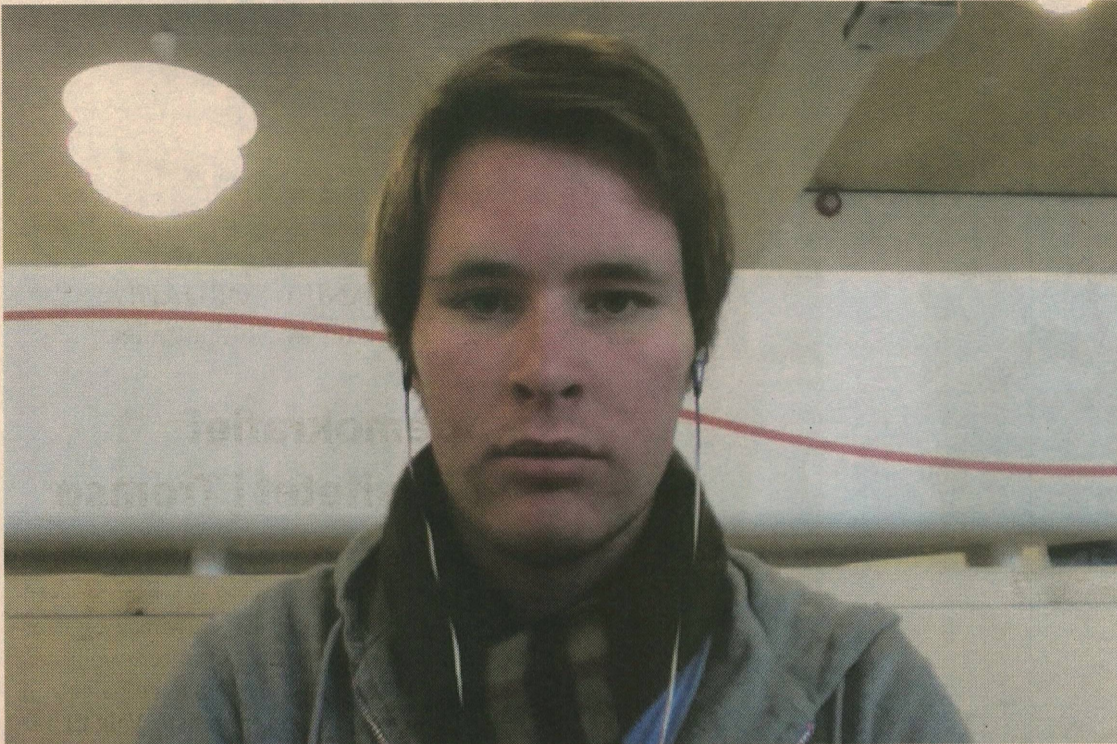
1. Utdanning skal bli en sosial rettighet, med fokus på kvalitet i et gratisprinsipp.
2. Regjeringen skal granske grunnleggende offentlig støtte til alle offentlige universitet.
3. Private banker får ikke gi lån til utdanning.
4. Fra dags dato skal ikke private aktører tjene penger på utdanningssystemet.
5. Det er et mål å skape nye rekrutteringsmetoder for høyere utdanning.
6. Det skal være kvalitetssikring i alle institusjoner, som skal gi god kvalitet.
7. Regjeringen skal garantere at alle aktører kan delta i utviklingen av systemet, slik at de kan påvirke prosessene.
8. Regjeringen skal lage et åpent offentlig teknisk nettverk.
9. Regjeringen skal sikre et nytt utdanningssystem, der ansvaret ligger på sentralt hold, og ikke i bydelene som i dag.
10. Man skal gå bort fra finanssystemet som ble innført i 1989, der som førte til at normale klasserom kunne ha mer enn opptil 50 elever for å tjene mest mulig penger for de private.
11. Regjeringen skal sikre stabile arbeidsforhold for alle lærere
12. Regjeringen skal gi garanti om at alle urfolksgrupper skal få lære om sin egen kultur og sitt eget språk. (Utopia tar forbehold for eventuelle feil, siden dette er direkte oversatt fra studentledernes egne spanske dokumenter)

3 for 2

På norsk skjønnlitteratur i pocket, engelskspråklig skjønnlitteratur i alle formater og populærvitenskapelige bøker.

Tilbudet varer helt til påske!

AKADEMISK KVARTER
BOKHANDEL

The International Students' Union elections: A lonely gathering

Magdalena Budinova

The International Students Union held its elections on Monday, 30th of August. It was almost not possible to miss out the announcements. The ISU Facebook group, which has over 490 members, published invitation to the event repeatedly and students got a notification on their emails. Still, the attendance was far worse than expected. The poor publicity can be excluded from the list of reasons why people did not care about attending such an important event. It is, therefore, perhaps worth having a look on propagation of the organization itself, in other words what it means to be in the ISU.

The ISU's good deeds

The value of the ISU lies within its wide range of various opportunities it offers to all students. It is a organization that aims to improve the lives of all newcomers in Tromsø in a social context. It helps them to integrate better and offers the experience of new things which are otherwise expensive, not easily reachable or organizationally challenging.

These characteristics of the ISU are not highlighted enough on their advertising materials. A student does not honestly know what to expect from the ISU. He or she wonders why they should come to "some" elections in the late evening instead of doing something "funny".

The same problem goes for election process itself. Students gathered in the room set for elections. They are supposed to start at 5 o' clock but it looked like at 5 o' clock all the preparations were just about to start. Not a good omen. The ex-president, Mashhood Sheikh, of the ISU presented a very good, but rather brief, overview of the previous ISU activities.

A fault on both sides

However, most of the students, if not all of them, did not get to be familiar with any of the work positions which the ISU offers and did not comprehend what their task would be. After one of the students expressed his worries above the abovementioned, Mr. Sheikh started reading description of the positions from the ISU constitution. It is nevertheless unthinkable that students managed to process all the information in such short time. Further, it is also unthinkable in such

a short time, to have to make a crucial decision about taking on huge responsibilities in terms of becoming an ISU member. Some especially active students may read the easily accessible ISU constitution in advance, but one should definitely not rely on this. Another weakness was the inability to come up with good timing of things. The voting papers were handed out too soon and students, therefore, voted for the candidates before hearing their motivation speech.

The strong side was, however, that ex-president Sheikh was able to answer any kind of questions and knew the entire constitution, which clearly helped the event to keep a professional face.

The happy end

In conclusion the good aims and exceptional potential of the ISU dissolved slightly during the elections in the atmosphere of uncertainty and cluelessness. The ISU is partly responsible for it, and partly not. Putting up more motivational posters and invitations may have attracted more enthusiastic people to the election because relying on people researching things themselves in advance, is a mistake. No interest in things happening around is another serious issue that is more and more common for young people. Especially those who come here for only 1 semester "to have fun".

Nevertheless, all positions were in the end taken and the new board for this semester had arisen. Hopefully, these new members will create a group of enthusiastic people who will, just like in the previous years, show how generous and indispensable the ISU is to the University of Tromsø and its students.

Abnormalities of this years' new ISU board

Marius E. Greger is historically the first Norwegian that joined the ISU. Utopia had this short interview with him.

Q: How did you get to know about the ISU? Norwegians are in most cases clueless when it comes to the ISU.

A: I believe that the first time I got in touch with the ISU was from one of the posters hanging around the

university. I read the information it held, and thought it looked interesting.

Furthermore, on the day where there were many stands set-up around campus (outside of the cafeteria and Cafe Bodega), I talked to Amitap (the newly selected President of ISU) to get some further information about what it was and what it stood for. He gave me an inspiring speech about what it all was, and how all the pieces in the puzzle were glued together.

The reason for my spontaneous attraction towards the ISU is because I'm technically an international student myself, hence my answer to your next question.

Q: What was your motivation for running for a position within the ISU? Why did you decide to take part in the ISU at all?

A: As I mentioned above, I consider myself an international student. I do this for several reasons. The first is that I was attending a Canadian high school for the past two years, I have adapted to the international community, I feel more comfortable speaking English – as opposed to speaking Norwegian, I have made many friends from all over the world, and I think I have a lot to share with others. Now, to answer your question. My motivation came from mere lust of again joining the international society. So even though I am Norwegian by ethnicity, I believed I am an international student by heart, one who sees the world better than what I did before, or what any other Norwegian student does. I feel like I have a lot to give, and I would like to share my experiences with my fellow students and friends, and when I am granted an opportunity like this – joining the ISU, I seize it.

I also see this as an opportunity to grow more as a person, learn how to handle responsibility, interaction, submission, and so on. Whatever this organization is giving me, benefits me greatly, and that is also another reason of motivation. Now, as much as I would have like to run for vice president I could not have done it, my election would have been declined by the current board members and the constitution itself. Apparently it is against the constitution for Norwegian students to run for most of the positions that are available, and I respect that. Therefore, to stay in the game, I ran for PR Officer and won the election.

Olje- og energiministerens teppefall

STEWART HÅSETH

Det har stormet rundt Ole Borten Moe den siste tiden, og ikke uten grunn. 8. august var han en snarur innom UiT for å forklare sitt syn på energi, oljeutvinning og miljøbevaring.

Borten Moe bruker mange fine ord, men ender ofte opp med å motsi seg selv. På den ene siden sier han at vi må gjøre alt for å bevare klimaet, slik at vi i fremtiden kan ha et bevart miljø. Derimot, på den andre siden, mener han det er en naturlig utvikling at oljenæringen kommer lengre nordover etter hvert.

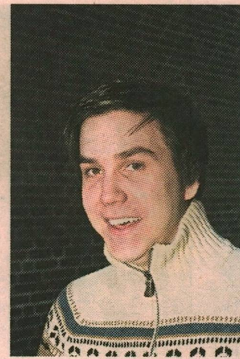
Fra starten i 1969, da Ekofisk ble funnet, har Norge fått en samlet gevinst på 1770 milliarder kroner. Men oljeeventyret må dreie seg om mer enn kroner og ører. I følge Borten Moe har vi gått fra en utvinningsprosent på 17 til nå å kunne utvinne 52 %. Dette betyr at vi bare får utvunnet halvparten av all oljen med dagens teknologi!

Borten Moe ser for seg at vi har oljereserver i overskuelig fremtid. Dette er nok sant, likevel burde ikke dette føre til en utvinningsbonanza. Argumentene om at vi må ta hele Norge i bruk gir nok god gjenklang hos ordførere med skrantne kommunekasser, i tillegg til stor fraflytting. Den samme gjenklangen kan nok også høres i kassaapparatene hos alle næringene som har oljenæringen som samarbeidspartner. I dag sysselsetter vi mer enn 200 000 innenfor stornæringen til oljeutvinningen. Det tilsvarer ca 8 % av Norges arbeidstakere, og er således umulig å argumentere mot. Med Goliath kan man få rundt 2500 nye arbeidsplasser, og ifølge Borten ønsker hele regionen å ta del i oljeeventyret. Det han ikke sier, er at i all hovedsak vil disse arbeidsplassene fylles av spesialarbeidere, som ikke vil ha

noen tilknytning til regionen. Med det forsvinner infrastrukturen, og inntektene fra arbeiderne vil havne i etablerte oljekommuners lommer.

Funnet på Ekofiskfeltet i sommer er blant de 10 største funnene i Norge, men Borten Moe vil likevel fortsette utredningene i Lofoten/Vesterålen og Barentshavet. Selv om Borten Moe peker på de enorme ressursene fra Stockman-feltet i Russland, sier han lite om betenkelighetene i å operere i disse sårbare områdene. Med ekstremkulde og skruis, er mulighetene for en oljekatastrofe sterkt tilstede om vi skulle forsøke å utvinne noe her – med dagens teknologi. Kunne han derimot gått inn for en politikk om å bevare disse feltene for de kommende generasjoner, kunne vi da kanskje funnet en måte å utvinne enda større grad av råoljen. Vi kunne også funnet metoder som sikrer de arktiske områdene bedre, enn det vi kan i dag. Men da må Borten Moe tørre å stå imot oljenæringens kraftige lobbyvirksomhet. Den ryggraden har ikke denne unge ministeren i dag.

Nå har Borten Moe nådd sitt teppefall. Tidligere i sommer fikk han så hatten passet, idet han nektet å avvikle pelsdyrproduksjonen i Norge. I de siste ukene har han fått enda flere pekefinger rettet mot seg, på grunn av den ovenfornevnte politikken. Det er synd at en ellers oppegående politiker ser ut til å begå politisk selvmord ved å forfekte disse holdningene, som er på tvers med regjeringens partnere og til dels også eget parti. Når han så heller ikke innser at påstanden om at vi trenger monstermaster i områdene Ofoten-Balsfjord og Balsfjord-Hammerfest er å vifte med en rød klut foran miljøbevegelsene, er det kanskje på tide med en ny kvinne i manesjen?

DANIEL SØRDAHL
Leder av Studentrådet

Studentdemokratiet ved Universitetet i Tromsø

Studentparlamentet er studentenes aller høyeste folkevalgte organ, med hovedoppgave å representere studentenes interesser på Universitetet i Tromsø og i forholdet til Tromsø kommune. Representantene velges på allmøte om de representerer fakultet og på e-valg (tidligere urnevalg) om de representerer en liste. Valg til parlamentet skjer litt utpå nyåret med valgkamp mellom listene som stiller til valg og allmøter på hvert fakultet hvor de som ønsker å stille møter opp og presenterer seg selv. På allmøtene velges det også representanter til fakultets- og instituttstyret med mer.

Studentparlamentets arbeidsutvalg heter Studentrådet og står for den daglige driften. I tillegg innstiller og implementerer de vedtak gjort i Studentparlamentet. Studentrådet er valgt av Studentparlamentet på konstituerende studentparlamentsmøte, dette er som regel i april eller mai måned. Her kan alle semesterregistrerte studenter ved UiT møte opp og stille til verv, selv om noen av vervene er forbeholdt representanter som allerede er valgt inn i Studentparlamentet. Studentrådet består av fire heltidsansatte med fokusområdene utdanning, velferd, internasjonal og en leder med det overordnede ansvaret.

Studentrådet har sine kontorer i førsteetasjen av Teorifagsbygg 2, 2.114 og er der for å hjelpe deg som student. Ta kontakt om du trenger hjelp til noe, har noen spørsmål eller ønsker å stille til verv.

Dersom du ønsker å engasjere deg velger Studentparlamentet representanter til ulike styret, komiteer og utvalg på nesten hvert møte. Studentene er representert med 20 % i alle Universitetets styret fra Universitetsstyret og ned til instituttstyret, UB-styret, SiTo-styret, Tromsø Museum og en rekke andre interessante og lærerike instanser hvor du som student kan innhente mye kompetanse. Ved å stille til et verv er du med på å påvirke hverdagen til dine medstudenter samtidig som du skaffer deg viktig kompetanse som er med på å styrke utdanningen din.

Daniel Sørdaahl, Leder

leder@sp.uit.no
tlf: 92 65 23 33/77 64 45 89

Velferdspolitisk ansvarlig/nestleder:

Magnus Sparre
velferd@sp.uit.no
tlf: 92 25 90 40/77 64 62 21
Utdanningspolitisk ansvarlig

Marius Hansen
utdanning@sp.uit.no
tlf: 92 66 13 33/77 64 66 00

Internasjonalt ansvarlig:
Sebastian Bantow
internasjonal@sp.uit.no

Pisspreik

- Kommunevalget er 50 % valgflesk, 50 % løfter og 0 % innhold, sier Sebastian Bantow, internasjonalt ansvarlig SR

STEWART HÅSETH

Debutuka la opp til studentdebatt på Driv 23.08. Salen var pakket, men de mange røde skjortene viste at det var mer en mobilisering av AUF, enn et sterkt studentengasjement. Likevel var det såpass mange studenter til stede, at vi fikk muligheten til en saklig debatt.

Studentdemokratileder Daniel Sør-dahl innledet med en rapport som påviste en elendig kommunikasjon mellom studenter og kommunen, til et panel som inneholdt samtlige kommunelister – unntatt KrF. I den påfølgende innledningen fra hvert parti, hvor de skulle kommentere Sørdahls innlegg, fikk vi allerede et frempeik på hvor dette ville ende. Alle var enige om at noe måtte gjøres, men ingen kunne komme med konkrete forslag til hvordan vi skulle løse problemet med den manglende kommunikasjonen.

Internasjonalt ansvarlig for studentrådet, Sebastian Bantow, pådro seg en del latter da han påsto at siden han var utenlandsk student, som studerte i Norge, var det i hvert fall én i panelet som ikke ville at han skulle vært der. Bak humoren lå det likevel mye alvor, uten at FrPs Kristoffer Kanestrøm turde ta opp hansken.

Bantow stilte også spørsmål om hvorfor kommunen kunne tillate at arrangementer som Døgnvill kunne servere øl med mindreadige tilstedede, mens Driv ikke fikk tilsvarende tillatelse. Kanestrøm ville heller gå konsert for å se bandet, enn å se fulle ungdommer – noe som tilsier at han ikke skjønnte spørsmålet. Brynmar Evans fra Miljøpartiet de grønne var mer på linje med Bantow, og mente man burde lage en policy som dekket Drivs behov – noe for øvrig Høyres Øyvind Hilmarsen bifalt.

Problematikken rundt Driv som studenthus ble også kommentert. Rødts Bjørn Egil Johansen smelte til med at Tromsø burde ha sitt eget studenthus, noe han påsto alle andre studenter gjør i alle andre norske byer. Her er han i beste fall feilinformert, men han ble med sin mangel på andre kraftuttrykk enn bannskap en lettvekt i denne debatten. Den eneste som kom med et konkret forslag til eget hus, var nevnte Kanestrøm. Han ville likegodt gi bort Kulturhuset(!), og med det frata Tromsøs befolkning deres kulturelle storstue.

Tilsynelatende var alle partiene villige til å se på en løsning for å få en samhandlingskoordinator mellom kommunen og UiT – foruten Høyre. SVs Pål J. Skogholt var den klareste stemmen i denne debatten, idet han personlig ville følge opp utviklingen her, for å få dette på plass så snart som mulig.

Venstre, Arbeiderpartiet og Senterpartiet ble de mest anonyme i debatten. Alle deres innslag bar preg av at de ikke ville gi løfter de ikke kunne innfri. De brenner seg dermed ikke i den kommende perioden, men uten visjoner kan de heller ikke utrette noe.

Så, var det som Bantow påsto innledningsvis at dette var en seanse uten innhold? Jeg vil nok måtte gi ham rett i at dette var en studie i pisspreik. Det eneste de fleste i panelet var enige om var en koordinatorstilling som kunne være et bindeledd mellom studentene og kommunen, så får vi se om dette blir en realitet. Med politikernes svake beslutningsdyktighet, har jeg bange anelser om dette blir å skje – dessverre.

Presidenten taler!

MARTING SØBY

Kjære nye og gamle studenter. Velkommen til Universitetet i Tromsø, dette slett av akademia og glede som befinner seg godt over polarsirkelens kalde hånd.

Idet midnattssolen demrer og mørketiden kryper tilbake hever vi blikket atter en gang oppover og åpner øynene for nok et nytt semester, med uante nye muligheter.

Når du nå entrer en ny epoke i livet hvor usikkerheten er stor og du må ta egne valg, hvor heimens trygghet ikke lenger vandrer med deg, blir verden brått et skumlere sted for mange av dere.

Men dette skal dere vite: Usikkerheten, utryggheten, rådvillheten og tvilen kan brukes til din fordel! Av mange filosofer er tvilen nettopp nøkkelen til å forstå livet, og grobunn for å kunne ta egne valg.

Nå er det du som er i førersetet, nå er det du som bestemmer.

Ved **Studentsamfunnet i Tromsø** har vi muligheten til å gi deg et spekter av kultur-tilbud som spenner bredt og med stor sannsynlighet treffer en av dine personlige lidenskaper og interesser!

Tragediens røst eller komediens trøst?

(Teater Aksent, Tromsø International

Drama Ensemble)

Er din røst vakker og stor, vi tilbyr kvinne- og manskor!

(Ultralød, Cantus Cordis, Tromsø Akademiske kvinnekor, DNM95, Fullt på høyde[blandet kor])

Er dine riff harde og brutale, vi tilbyr øvingslokale!

(bandkonsulatet)

Liker du sirkus og baluba, prøv deg på tuba!

(Ompagniet)

Take a shot at the moon, Sinatra gives you the tune!

(Very Good Big Band)

Et bilde sier mer enn tusen ord!

(Photorange)

Vi tilbyr en avveksling fra studiehverdagen som fyller din fritid med sosialt samvær og dyrking av det gode selskap i samsvar med kulturelle interesser.

På vegne av hele studentsamfunnet i Tromsø ønsker jeg deg velkommen i vårt ydmyke hjem hvor engasjement, kultur og glede går hånd i hånd! Du finner oss på kontoret i TEO 2.136.

“Scienta et laetitia in unitatem veniunt”

DebutUka - en inkluderende fadderordning?

VIJITHA HEGNA
FADDER

Etter å ha vært fadder for tredje gang, sitter jeg igjen med tanker og kommentarer til fadderordningen ved UiT.

Fadderordningen er et viktig og bra konsept, hvor engasjement og frivillig arbeid er viktige forutsetninger. Oppstart av studiene i høst har vært noe annerledes fra tidligere år på grunn av terrorhandlingene som rammet landet vårt 22. juli. Tragediene i Oslo og på Utøya fikk store konsekvenser med mange ringvirkninger. Det nye semesteret startet opp mindre enn en måned etter disse hendelsene.

Ved semesteråpningen nevnte både kunnskapsminister Kristin Halvorsen og rektor Jarle Aarbakke terrorhandlingene og oppfordret studentene til å søke hjelp ved behov. Slik jeg erfarer det har DebutUka gjort lite for å følge opp dette temaet blant nye studenter.

Som faddere fikk vi ingen informasjon eller veiledning om hvordan vi skulle håndtere nye studenter med tanke på hendelsene i Oslo og på Utøya.

Nye studenter er i en spesiell og sårbar situasjon. Terskelen for å søke hjelp, enten hos faddere, medstudenter eller profesjonelle ved UiT, bør være lavest mulig. Situasjonen blant nye studenter er heller det motsatte. Som ny student kan mange lett føle seg utrygge, og usikre på hvem man skal henvende seg til, og nøler kanskje med å søke hjelp.

Nettopp i dette har vi alle, både faddere, DebutUka, medstudenter og Universitetet i Tromsø, et felles ansvar. I dag gis det informasjon fra både studentprestene og studentrådgivninga under fakultetsmøtene for de nye studentene, men hvor stort fokus er det blant fadderne på å informere om studentrådgivninga, studenthelsestasjonen og andre hjelpende instanser? Burde ikke en omvisning på campus også inkludere en tur til Breiviklia og studentrådgivninga? Dette bør være blant de viktigste oppgavene til fadderne, og det er DebutUka som sitter med ansvaret for å informere og bevisstgjøre faddere dette. I dag er ofte hovedfokuset til fadderne å følge sine fadderbarn til Studenthuset Driv for å oppmuntre de til en «fuktig kveld» på byen.

Fadderukene har et rikt innhold med Kick-off, konserter, quiz kvelder og andre tiltak. De sosiale treffene har

et stort fokus på uteliv, og alkohol er en fast følgesvenn ved mange av arrangementene. Nye studenter som ikke drikker alkohol faller lett utenfor ved arrangementer som Driv Kick-off hvor fire etasjer fylles opp med unge mennesker som er påvirket av alkohol. TreningsCamp i telegrafbukta på en lørdagsformiddag, når flertallet av faddere og fadderbarna er fyllesyke etter en uke med festligheter, er ikke et godt nok forsøk på alkoholfrie tiltak. Det er ikke tilstrekkelig å ha alkoholfrie tiltak på programmet, faddergruppene må nødvendigvis bruke tilbudene for at gruppene skal ha glede av dem.

Det er kommet tilbakemeldinger fra fadderbarn som forteller om faddere som uttrykker seg med skarpe kommentarer når de har takket nei til runddans med drikking. Dette er sterke og bekymringsverdige tilbakemeldinger som DebutUka har et ansvar til å følge opp. Dette er tilbakemeldinger som viser at opplæringen av fadderne er utilstrekkelig. Noe som er meget kritikkverdig. Hva gjøres for å engasjere faddere til å følge opp alkoholfrie tilbud under DebutUka?

Vi som faddere skal inkludere og ta vare på våre nye medstudenter. Omtanke og toleranse for andre mennesker, og en inkluderende studiestart bør være en selvfølge ved Universitetet i Tromsø. Hva gjør DebutUka for å imøtekomme sitt ansvar på dette området? til å bidra til større åpenhet, inkludering, og en lavere terskel for å oppsøke hjelp?

DebutUka og alle de frivillige har tatt på seg et stort ansvar, og bruker av sin dyrebare tid til å hjelpe nye studenter. Det er fantastisk! Det er et brennende engasjement hos studenter og ansvarlige, men vi har likevel et stort potensiale til å forbedre oss. Rektor Jarle Aarbakke har rett i sitt utsagn om at Universitetet i Tromsø mest sannsynlig er det beste universitetet – men, vi kan alltid bli enda bedre!

Kommentarene og innspillene ble sendt til styret ved DebutUka, som har gått rask tilbakemelding på henvendelsen. Leder for DebutUka, Lena Fjellvang, skriver i sin mail at tilbakemeldingen vil bli tatt med i evalueringen av årets DebutUka, og at de vil fremover vil jobbe for en bedre opplæring og ansvarliggjøring av fadderne.

PERSPECTIVE ON AFRICA: Touch light on Libya

CHRIS MBAH EKENE
2011 MASTER OF PEACE AND CONFLICT TRANSFORMATION STUDENT

Here lies our sovereign Lord and King, whose promise none relies on; he never said a foolish thing, nor ever did a wise.

John Wilmot (1640 – 1680)

In several contexts, this statement by John Wilmot made centuries past, though not addressed to African leaders but to English Lord, Charles II (1610-1685) for his frivolities typifies the character of African leaders that takes pleasure in plundering the economy and suppressing the people ones they acquire political power. In all ramifications, Africa is in chains. A well knitted chain crafted by leaders to hold their people in subjectivity and captivity. There is this adage in West Africa precisely in Nigeria that says "igaghi n'ama nwata ura, na asi ya mechie onu ya" (meaning that you can't keep slapping a [wo]man and at the same time asking him/her to keep quite). Ideally, he will either retaliate or at least cry.

What is happening or what has happened in Libya is a premeditated reaction to long years of abuse, neglect, suppression and captivity masked under Muammar Ghadaffi "welfare" policies in Libya. It remains a clear revolutionary movement by the people against the tyrannical and dictatorial government of Muammar Ghadaffi; a young military officer who acquired power after palace coup in 1969 that ousted the then King Idris. Forty two years after, Ghadaffi remained in power and perhaps was grooming his die-hard son, Saadi Ghadaffi to take charge of Libya in the nearest future. Apparently, he took the peoples' patience for stupidity and lack of clear concept of what they want.

As with virtually all African leaders, Ghadaffi was intoxicated by power. Like Louis XIV (1638 – 1717) and his "L'État, c'est moi" attitude in France in the 17th century, Ghadaffi deviated from his original plan of liberating Libya and instead focused on self-aggrandizement, eliminating oppositions and subjecting the people to untold hardship. When the breeze of the Arab uprising blew into Libya and seeing the zeal of the people in that revolution, it became obvious that Ghadaffi's days, no matter how long are numbered.

From all indications, the National Transitional Council (NTC) and the revolutionary movement have edged

Ghadaffi out from seat of power in Tripoli. While no one can count out guerilla warfare since Ghadaffi has not been captured and can still boast of handful of loyal soldiers, the capture of Tripoli, capital of Libya after six months of battle starting from Benghazi is significant in many respects. It speaks volume of the peoples' willingness to resist the destructive leadership of Ghadaffi against all odds. It exposes the evil mechanism of Ghadaffi and his mission of turning Libya to his personal property.

Libya under Ghadaffi is not totally different from what is obtainable in majority of African states. What is even more disillusioning in the Libyan case is the conspiracy of African leaders with regard to their refusal to stand on the side of truth. It is quite unfortunate and indeed a slap on Africa that the Western world and America saw the rights and justifiability of the course of the NTC and the revolutionary movement; consequently, accorded them official recognition as the authentic and legitimate voice of Libyan people. The recognition of the NTC by African leaders like Nigeria after the rebels have captured Tripoli came too late to make any meaningful impact in the mindset of ordinary Libyans who felt betrayed by their immediate brothers, only to be saved by their own determined efforts, external (Western) powers and their support through North Atlantic Treaty Organization (NATO).

At present, Ghadaffi's where about is unknown but like Saddam Hussein of Iraq, he will be smoked out, maybe from a hole or a tunnel. And when he is fished out, I pray he should not be killed but flown to Hague, Netherlands to answer for his crimes against humanity. Our leaders (with the exception of Botswana and to an extent Ghana) have ripped and raped Africa. As in all revolutions, there is always no clear cut political system in the mind of revolutionaries. The mission is first and foremost dismantling the existing government. It is my hope that the NTC will toe the line of liberal democratic system to give maximum voice to the people.

Lena Fjellvang Interview

INTERVJU AV MIAOLING FU

Hvordan er det å være leder for DebutUKA?

Det er mange måneder med hard jobbing før man kommer frem til gjennomføringen, og selve DebutUKA er hard jobbing. Men det er kjempe artig å bli kjent med masse spennende mennesker, og man har veldig stor frihet til å gjøre det til akkurat det man selv har lyst til. Å jobbe med mange kreative og flinke mennesker. Sånn sett er det en veldig spennende og kreativ prosess.

Vi begynte å planlegge i mars, da hadde vi første styre seminar. Vi samlet styret og startet prosessen med å definere hva det var vi ville at DebutUKA i år skulle være. Hva det var vi ønsket å få til, målene og visjonene. Det å prøve å tydeliggjøre hva som er profilen til DebutUKA, for det har det ikke blitt gjort tidligere.

Hvordan fikk du jobben?

Jeg ble i 2009 spurt om jeg ville være arrangement ansvarlig under DebutUKA, det var ei som satt som økonomi ansvarlig det året som kom å spurte meg. Jeg hadde jobbet litt sammen med hun på driv tidligere. Jeg bare hev meg med. Var nettopp ferdig som frivillig på driv så da måtte jeg ha noe nytt å gjøre.

Hva er de største utfordringene med DebutUKA?

Vi har jobbet veldig mye med å klargjøre hva DebutUKA er, og hva slags oppgaver vi har. Vi har jo både arrangementet og fadderne. Det å finne ut hva som er våres mandat, hva som er våres oppgaver innenfor de to forskjellige områdene, og hvordan få det til å samvirke på en best mulig måte. Det vil jeg si er den største utfordringen. Og så er det mange eksterne som man må forholde seg til. Det er mange som har forventninger til DebutUKA. Universitet som vi får mye støtte av og Studentskipnaden må vi forholde oss til. Vi må på en viss grad tilpasse deres ønsker men ikke så mye at det går ut over det som er formålet til DebutUKA.

Var det noe som skjedde med deg som fadderbarn som gjør nå at du som leder har lyst til å forandre DebutUKA eller gjøre det bedre?

Da jeg selv var ny student i Tromsø, var ble jeg ikke kontaktet av min fadder. Så det var jo en litt kjip opplevelse. Men kom mer i det etter jeg begynte å jobbe som frivillig på driv. Da fikk jeg mer innsikt i hvordan det egentlig kan være. Jeg vet og kjenner det selv at det er viktig å få en god start for å føle

seg trygg som student. Å få et nettverk ganske tidlig i studietida. Alle er jo nye i byen, kanskje helt ny som student, det skjer jo ganske store endringer, ett skritt en må ta i livet. Alle går å snakker i sjargong og sier ting du ikke forstår. Bare sånne små ting, det kan være alt fra fakultet og seminar. Hva er alle de tingene? Alle de tingene som gjør at starten kan være skummel og kjip, det er jo det som fadderordningen der til for, for å sikre en tryggere opplevelse.

Har du planer om å være DebutUKA leder neste år?

Nei, nå blir jeg ferdig som student til våren, så derfor kommer jeg til å gå av. Jeg er veldig glad for at jeg har fått blitt med. Nå har jeg vært med i tre år, som arrangement ansvarlig i 2009, og som leder i fjor og i år. Det å få en viss kontinuitet, med tanke på å få bygge opp en profil over tid. At en kan få videre utvikle slik som med fadderordningen, vi har gjort en del endringer med strukturen. Og det er ikke sånn som fikser seg på over et år. Det tar to-tre år kanskje enda lengre tid før en ny struktur setter seg, for DebutUKA er så kortvarig. Så må man jo bare prøve å feile for å se hva som fungerer best. Vi har innført superfaddere på hvert fakultet som følger opp fadderene på det fakultet. Noen fakulteter har vi delt opp i to for de for store. Vi har 8-10 superfaddere som har gjort en fantastisk bra jobb på sitt fakultet med å samle fadderne. Ha interne arrangementer i tillegg til det som skjer på DebutUKA som er for alle. Den endringen der har tatt noen år, de begynte på den i 2009 når jeg satt som arrangement ansvarlig, så de hadde en ide om hvordan man skulle endre det, der i fra har de bare videreutviklet det. Ideen er jo at fadderne skal få ha en kontaktperson som har tid til dem og som følger dem opp. Det ville ikke ha skjedd dersom det var bare en fadder-sjef.

Hva med de som faller utenfor? De som ikke finner fadderene sin?

Ta kontakt! Om så ring den som er lederen for DebutUKA. Det ordner seg uansett. Det viktigste for oss er at alle får en fadder, får den trygge starten vi prøver å skape. Det ordner seg!

Hva er den største suksessen for årets DebutUKA?

Jeg synes fadderne har gjort en fantastisk bra jobb i år, de har vist stort ansvar med å ta imot de nye studentene. På den andre siden er vi veldig fornøgd med bredden med programmet, og vi fått mange positive tilbakemeldinger

på at programmet var satt sammen på en slik måte at alle kunne finne noe man ville være med på og som interesserte dem. Det var hovedformålet våres i år, og det føler vi at vi har fått til.

Hvor mange er involvert i DebutUKA?

I styret er vi 10, og vi har 8-10 superfaddere, jeg tror vi har hatt 370 faddere. Det har vært rekord mange faddere i år. Kanskje det meste som har vært noen sinne. Jeg trur også det med fadderordning på nasjonal basis har blitt veldig viktig. Og så har vi alle de frivillige på som jobber på DebutUKA. Rundt 200 som jobber med gjennomføringen av DebutUKA. Det er fantastisk hvor mange som har stilt opp. Enten er der fordi en selv ikke fikk fadder eller fordi en ble tatt så godt vare på av sin egen fadder. Hva som er motivasjonen for å bli fadder er jo litt vanskelig å si noe om.

Tror du at alkohol spiller en stor rolle for integrasjonsprosessen i DebutUKA?

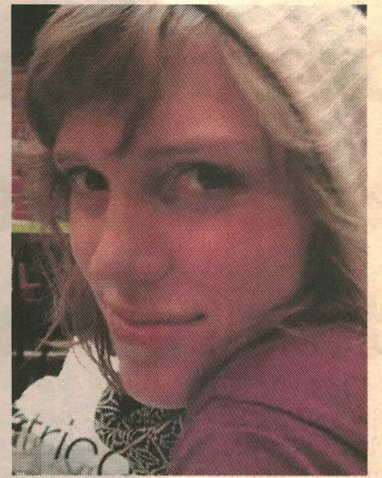
Ja, det skal man skal ikke skyve det under stolen, det er jo en naturlig måte at man møtes på den måten. Det er slik den norske kulturen er. Vi har jo også ønsket å legge fokus på andre arrangementer i tillegg sånn det ikke bare blir kun den alkohol delen. Det er ikke slik at vi skal være strenge på å si til fadderne "ikke ta med folk på fest" eller "ikke gjør sånn og sånn". For de fleste har jo lyst å være med på fest. Men man må huske på at det er ikke alle det gjelder, men å huske å passe på å ta vare på andre også. Og at man finner andre sosialiserings måter sammen som ikke har alkohol i bildet. Det er jo kanskje det som er problemet? Problemet er ikke at folk drar på fest under DebutUKA, det er heller det som er forventet at en møtes på den måten. Det er viktig at man finner andre måter å møtes på, dra på tur sammen eller se en film.

Har dere tall på hvor mange som kom på kick-off?

Det var nærmere 2000 som var inne. Vi har jo ikke lov til å ha 2000 inne på Driv. Det var ikke slik at alle 2000 var inne samtidig. Vi stengte døren klokken 23 for da ble det for mange. Slik må det bare være dessverre. Vi har ikke stort nok studenthus til å ta imot alle studentene.

Budsjettet? Blir dere sponset? Hvordan er finansieringen?

Vi har en god del støtte fra Universitet. Våres største økonomiske støtte

kommer der fra. Vi er glad de innser hvor viktig starten på studietiden er. Vi får også en del fra Studentparlamentet, den semesteravgift fordelingen. Vi har noen som støtter trykkingen av fadder t-skjortene, og så er det billett inntektene da.

Har dere mye overskudd?

Det er ikke så mye overskudd det er snakk om. Vi er en veldedighets organisasjon, våres formål er å gå i null. Vi prøver å finansiere DebutUKA fra år til år. Det er samtidig viktig å bygge opp en sunn økonomi, slik vi står sterkere til neste år. De to siste årene har vi fått overskudd, som gjør at vi kan ta større risiko og fokusere mer på de arrangementene der man ikke har inntekt. I år fikk vi til å arrangere en konsert på fjellheisen.

Hva kan du si til studenter som har en baktanke på å bli fadder?

Ja, bli fadder! Det er en del goder med å bli fadder. Det varierer jo selvsagt fra år til år. Det er billigere mat og drikke (gjelder alkohol også) på Driv. Og så hadde vi frokost buffet som var sponset av Studentskipnaden. En får billigere konsert billetter eller gratis inngang. Mange goder rundt i byen, som f.eks at fadderne får gratis tur i fjellheisen vist de tar med faddergruppen sin. Det skal være lettere og lite kostbart å være fadder.

Er det noe du vil si til de nye studentene som ikke har fått et bra inntrykk av DebutUKA?

Våres formål er jo å skape en god og trygg start for alle. Vi ønsker at færrest mulig skal falle utenfor. Vi tar gjerne imot tips til hvordan vi kan gjøre det bedre. Si fra om hva vi gjør feil, slik vi kan forbedre oss til neste år.

<http://debutuka.net/kontakt>

musikk anmeldelser

STEWART HASETH
TOR FARSTAD (PHOTO)

Spillekåte, musikalske gullgravere

I løpet av det siste halvannet året har Mining in Yukon spilt minst en gang per kvartal på Driv. Likevel er bandet sugne på å bli enda bedre kjent med sitt publikum.

Gledessprederne

Humoren innad i bandet har vist seg å være en suksessfaktor for det Tromsø-baserte studentbandet.

- Vi er en god vennegjeng, noe som vi har fått testet til gangs siden vi startet i 2006, ler gitarist og vokalist, Eirik Åsbakk. Etter en gig ved Nordkapp måtte 3 av oss sove i samme seng. Vi ble litt ufrivillig godt kjent, men bandet har jo holdt!

- Vi har vært heldige den siste tiden, sier bassist og vokalist, Martin G.J. Johansen. Vi har jo fått spille mye på Driv, noe vi er veldig ydmyke over. Spesielt godt var det

for oss å få spille på Sound City, og vise oss frem for flere bransjefolk.

God stemning

Musikalsk er Mining in Yukon et band som pulserer innom flere musikkgenrer.

- Vi ønsker å være et stemningsband, og har derfor få soloer, forklarer Tarjei Anton

sen. Vi kjører hardt på showfronten, og ender som oftest opp skjorteløse i løpet av konserten. Vi er et hardtarbeidende band, og pøser på med all energien vi har.

- Vi skal i studio i september, for å spille inn en singel, avslører Eirik Åsbakk. Mange av de bandene vi liker best har brukt Greener Productions i Trondheim, og nå er det vår tur.

- Ja, vi slyer alle eggene i én kurv, skyter Tarjei Antonsen inn. Vi kunne kanskje spilt inn flere låter om vi hadde valgt å spille inn i Tromsø, men skal vi få det slik vi vil ha det, må vi satse på det som vi føler er riktig for oss. Vår visjon er å skape et nytt musikalsk gullrush.

- I løpet av høsten skal vi spille flere steder i Norge, avslører trommepikar Erik Lønne. Vi forhandler også om å få spille i England.

- Bandet tar mye tid, men det er verdt det, sier Martin G.J. Johansen avslutningsvis. Det er kun om vi satser at vi kan nå de målene vi har satt oss!

Ungt, energisk og hardtslående

Et av debutukas mange høydepunkter var energibuntene fra Honningbarna, med support av våre egne lokale helter Mining in Yukon mandag 22.8.

Mining in Yukon

Mining in Yukon har blitt et kjent studentband med tiden. De har det gøy på scenen, noe som smitter over på publikum. Etter hvert har deres "skjortetriks" blitt viden kjent, noe som ender i taktfaste rop om å kaste skjorta. Dette lykkes jo publikum med, idet det tilslutt er bare gitarist Torgrim Åsbakk som hadde ingen tekstiler på overkroppen.

Musikalsk er Mining in Yukon et veldig balansert og solid band, uten primadonnykker. Dette er dessverre også deres svakhet, idet det ikke er noe som fremhever bandet utover den musikalske stemningen de fremskaper. Uten soloer og annet musikalsk dryss, blir bandet litt anonymt og forutsigbart.

Et ess har likevel bandet i ermet. Eline Åsbakk, som er søster til de to gitaristene, studerer sang ved konservatoriet. Hennes stemmeprakt får slippe til i én låt, og det ble for meg et høydepunkt i denne konserten. Hun er fremdeles en sangerinne i utvikling, men tiden kan hun komme fullt på høyde med byens ukronede souldronning Heidi Solheim.

Honningbarna

Allerede fra første slag på skarpen fra Anders Eikås, skaper Honningbarna sin egen verden. Bandet har kanskje ikke eksistert så lenge, og de har bare én fullengder bak seg. Likevel tar vokalist og cellist Edvard Valberg balletak på publikum med sin energiske og sinte stemme. Han er mer enn bare en stemme i mengden, denne gutten tar den helt ut, og viser et cellospill som ville slått Fanden på flatmark! Det er derfor synd at instrumentet ble lagt så langt bak i lydbildet.

Det som er mye av styrken i bandet er samspillet mellom gitaristene Christoffer Trædal og Fredrik Justnes. Trædal tar de

feite soloene med sin heavybakgrunn, mens Justnes evner å skape en levende rytmevegg bak Trædals krumspring – i drivende samarbeid med bassist Lars Emmelthun.

Summen av bandet blir et musikalsk uttrykk som slår deg i fjeset, og tvinger deg inn i et univers skapt av Honningbarna. Det hele toppes av Valbergs jump inn i folkemengden. Bandet kan kalles entertainere, og de leverer i bøtter og spann, med

en kvalitet ingen kan ta fra dem. Likevel, i likhet med Mining in Yukon, blir det tydelig at de har brukt den samme støpeskjeen på mange av sine sanger. Dette gjør også dette bandet noe repetitivt, men de redder seg inn med dynamikk og energi.

Jeg elsker heltene i Raga Rockers, men punkens fremtid er Honningbarna. Med noe mer variasjon i det musikalske uttrykket, kan ingen ta fra dem denne posisjonen.

Reflekterte sinnatagger

STEWART HASETH
TOR FARSTAD (PHOTO)

I løpet av et par år, har Honningbarna vokst fra et hobbyprosjekt på musikklinja ved Vågsbygda VGS til et suksessrikt festivalband med stående ovasjoner fra en samlet musikkpresse.

Et hardtarbeidende band

Bandet ga definitivt alt i konserten. Deretter tok de seg god tid til å møte fansen, og signere skiver etterpå. En times tid etter konserten fikk Utopia et møte med vokalist og cellist Edvard Valberg og leadgitarist Christoffer Trædal.

Etter energiflowen live, kunne en forvente en gjeng ungdommer med lopper i blodet, men ingenting kunne vært lengre unna sannheten. Hele bandet er 18-19 år gamle, og alle studerer ved Konsen på Universitetet i Agder.

- I begynnelsen skrev vi ironiske tekster, men det funket ikke, avslører Valberg. Derfor ble det politiske tekster med et innhold vi kan stå inne for. Vi har jobbet hardt for å komme dit vi er i dag. Derfor kan vi ikke stoppe nå, med de sjansene vi har fått. Vi vil spille så mye som vi kan, og har en

plan om å turnere i Nord-Europa i løpet av høsten.

Én sentral årsak til suksessen

Bandet hadde ikke vært der de er i dag, om det ikke hadde vært for én sentral bakmann.

- Vår manager, Luis Holbok, har ordnet alt det praktiske, slik at vi kunne fokusere på musikken, fremholder Trædal. Uten ham hadde vi nok fremdeles vært en lokalt band fra Sørlandet, uten de mulighetene vi har i dag.

En av årsakene til at Hinningbarnas popularitet, er deres direkte og klare politiske tekster.

- Jeg skriver de fleste tekstene, og skriver kun om det jeg selv tror på, forteller Valberg. Vi er unge, men vi står for det samme både foran og bak scenen. Vi ønsker å "cut the crap", og skrive tekster som gjør at folk må tenke selv. Vi er klar over at musikken engasjerer, og har derfor flere sanger med catchy refreng og tilbakero. På den måten får vi med oss publikum, og skaper en energi som veksler mellom bandet og fansen.

Oh!

BARBARA LESZ (TEKST OG FOTO)

The concert of the soul band Oh! was a pleasant surprise. It was soothing to hear polished-to-the-perfection vocals from Frode Larsen after the more or less rough sounds of the DebutUKA concerts.

One could argue that it's easy to play a good concert when many of the songs are covers from such artists as Prince, The Beatles or Black Kids. On the other hand the level Oh!'s own numbers was high and they didn't fall flat when combined with the classics.

The music was refreshing, melodic and proficient; you could easily conclude that the musicians have attended conservatory. The concert was technically polished and if you weren't seeing the Tromsøya panorama in the background and only focus on the sounds you could actually think that you were listening to a studio album.

Speaking of the band's album it's not out yet – they are in the process of recording their first album – Lesson One - EP. It will be out between September and October. Moreover, they will make the single "Ain't No Question" available through all the possible internet channels. The only remaining thing to do now, especially for people like me that fell for Oh!'s music, is to wait hungrily and hope for more concerts of the Tromsø band.

Majesteten

Age Alexandersen og Sambandet

STEWART HASETH
TOR FARSTAD (PHOTO)

Hovedkonserten under debutuka er nok for mange Åge Alexandersen og Sambandet. Selvsagt er Erik og Kriss store, og Honningbarna populære, men den ukro-nede kongen innen den norske rockehistorien vil for alltid være Åge.

Åge Alexandersen gjestet debut-uka 18. august. Den utsolgte konserten hadde nok en høyere snittalder en normalt, uten at det på noen måte satte en demper på stemningen. Alexandersen hadde som vanlig med seg sitt eminente band Sambandet i ryggen, et band som er like tight som Bruce Springsteens E-Street Band.

Jeg har sett Alexandersen både mer innesluttet og utadvendt, enn det vi fikk se her, men han leverte varene han var betalt for å levere. Han leverte nesten alle de kjente hitlåtene sine med en presisjon som var en konge verdig.

Rammen rundt konserten ble selvsagt skapt av tilskuerne. Likevel vil jeg spesielt trekke frem arrangørens evne til å gjøre konserten til alle mans eie, idet de hadde reservert orkesterplassen på galleriet for en gruppe funksjonshemmede. Denne gesten viser en omtenkhet og varme, som spesielt varmet mitt hjerte. Alexandersen er en artist for alle, og med dette fikk også disse tilskuerne en opplevelse for livet.

Hjerterått!

STEWART HASETH
TOR FARSTAD (PHOTO)

Hjerterå har seilet opp som et av de sterkeste bandene innen den melankolske og dype musikkgenren i Tromsø. Johan Aarsteins fløyemyke stemme duver som en ørn over bandets arrangementer, som stuper ned og river opp sitt publikum når de minst venter det.

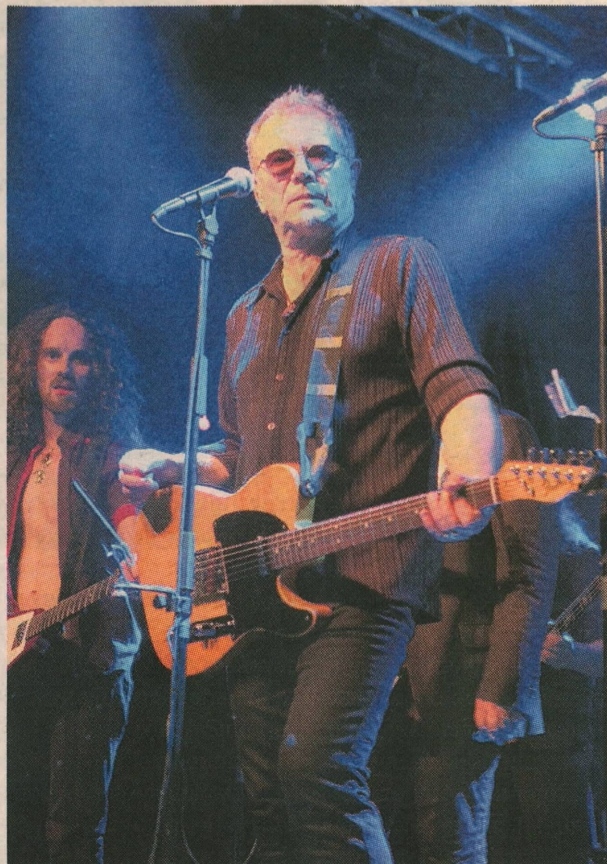
Hjerterå er et samspilt band, som maler sitt musikalske uttrykk i samme landskap som Tom Waits og Nick Cave. De fire musikerne er stilsikre, og treffer med sin lettere tilbakelente stil publikum rett i hjertet. Roger Jakobsen og Erlend Bakke har en rytmisk symbiose, hvor Jonas Langfjords tangentspill ska-

per krydderet som løfter bandet over gjennomsnittet.

Det som derimot er esset i bandets sammensetning, er bandets hovedfigur – Johan Aarstein. Hans tekster er på nord-norsk, og har både en poetisk og humorfylt side. Spesielt sangen hvor han slår opp med seg selv må anbefales opptil flere ganger. Hvor blir det av EPen, Hjerterå???

Hjerterå var selv initiativtakere til å arrangere denne konserten på Fjellheisen, og etter de fremmøttes reaksjon, var dette et vellykket arrangement. Rammen rundt konserten, med Tromsøya og Kvaløya som bakteppe kledde låtene som hånd i hanske.

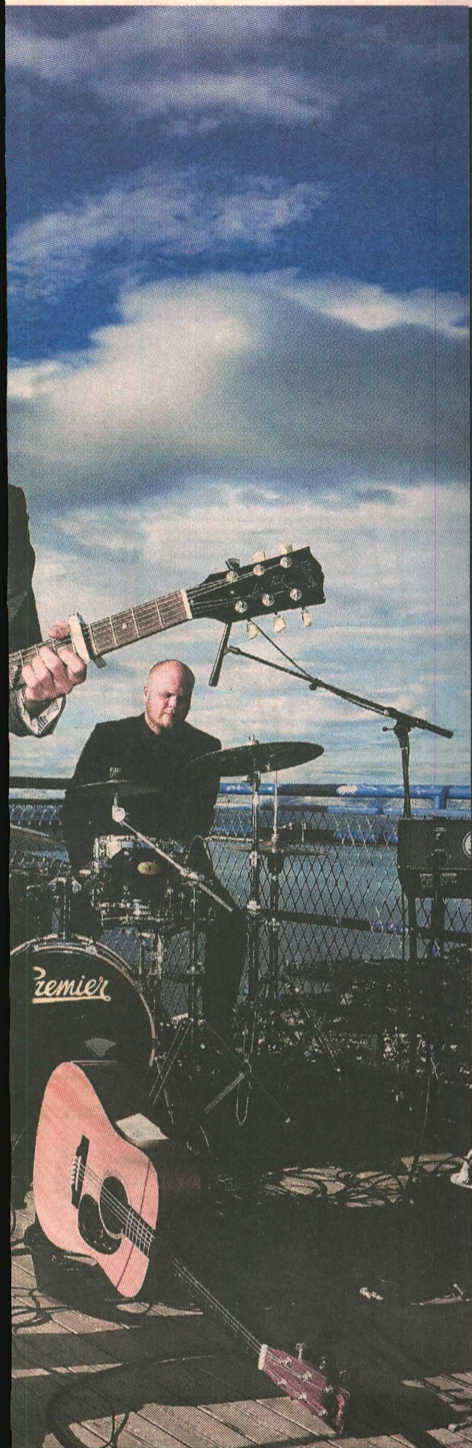
Selv om bandet kun har holdt på i knapt et år, er det tydelig at dette bandet er for stort for bare Tromsø!

Ryktene vil ha det til at dette er Alexandersens siste turne, før han legger inn årene. Jeg betviler dette, men om så er tilfelle, så fikk både jeg og debut-ukas publikum ta farvel med en rockekonge som gir seg mens han er på topp!

Djerv anmeldelse

by Barbara Lesz

The concert of the Norwegian group Djerv took place on the 20th of August and was connected to the DebutUKA celebrations. I was one of the people who believed that the group would actually have started playing at eleven, or at least twelve. No way! Though, I got a good chance to observe the empty venue fill out with a considerable crowd of fans of heavy sounds.

The group's music is a dynamic mixture of rock, metal and black metal. The vocalist – Agnete Kjølrsrud (ex-animal Alpha) – is endowed with a voice that's harsh and melodic at the same time. Thus, her growl doesn't get out of control, or rather out of vocal control, which means that she can both belt it out and actually sing. What is more, Kjølrsrud has so much charisma that she could basically go on the stage alone, even without the microphone, and still rock.

Djerv didn't play any encore. I didn't mind, though, since they gave all of

themselves during the concert. The vocalist even said "You people sitting in the back, I see you, get up and join," and she had every right to. The energy that the band generated was picked up by the audience and made the night a great concert experience.

Dreamcatcher

Barbara Lesz

This semester's first Dreamcatcher was launched as a part of DebutUKA. For any potential new-comers: Dreamcatcher is a project launched by two sisters – Therese Hansen and Liselotte Holt Hansen. The idea behind the enterprise is to promote new artists that haven't gained much media attention yet. The concerts take place every month at Studenthuset Driv and host various bands playing rock, pop and the likes.

Dreamcatcher started with Anders Rasmussen, previously known from The Band of Volunteers, with his soft and down-to-earth guitar sounds and warm vocals. Then, one after another, we were served Dagny and Tone Edvardsen, which was, in my opinion a little mistake by the organizers. Both girls have a slightly similar style of singing that is very intimate, emotional and slow-paced. Moreover, they sing mostly ballads. Whereas one such concert can be refres-

hing and enjoyable, an overdose might have caused sleepiness and tedium.

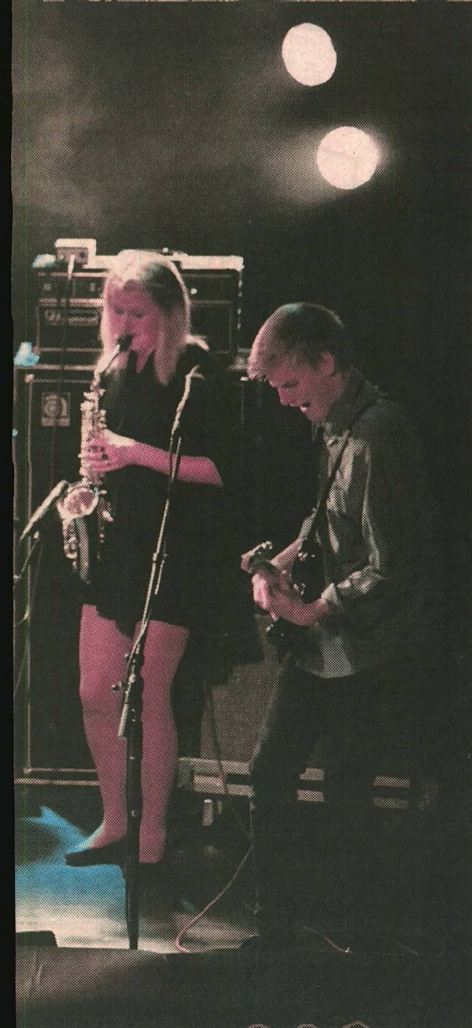
After the three performances I didn't expect much more. I couldn't be more wrong! The first sounds from Olgas Amazon made me spring up from my chair...

The music of the Tromsø-based band isn't simply a flow of enjoyable sounds that make you swing your hips and hum. Olgas Amazons is artistically mature, well thought through, and full of surprises like changing rhythm, saxophone solo or a band member switching from guitar to keyboard during one song. More importantly, Olgas Amazons has its own style that is hard to compare to a single band. They may jump from Big Bang-like sounds to Doors-like keyboards or to blues. I gave up trying to put any label on them and concluded that they are simply a band in their own rights, which is quite a compliment for such young artists. The vocals were not what you'd call pretty, but, surprisingly enough, it gave their music even more character. Not to mention that staying in tune

when so much is happening on the scene is not a simple task.

And then there was Rubylux, a relatively fresh band from the United Kingdom playing a mixture of rock and pop. Their concert began quite energetically. You could hear that they have cooperated for some time, since the choruses were very harmonious and in tune. Even though the guitar solos were melodic and the band performance was likable, they didn't reach the performance level of the previous act.

As advertized on Dreamcatcher's website the concert was very intimate – the main stage at DRIV was filled with tables, and the candles were set out. It worked out well for most of the night's artists, since their music was intimate and slightly mellow. The only time when I regretted the fact that the organizers didn't leave the audience any place to dance was when Olgas Amazons started playing their youthful and multi-layered prog-rock (and roll).

The map of Tromsø sounds

BARBARA LESZ
JOSHUA HANGER (ILLUSTRATION)

Circa is a cozy place with a good selection of beers and wines. They host DJ events with funk, soul and electronic music. The thing to remember is that the place tends to be crowded, so it's better to come a while earlier if you want to find a sitting place.

Address: Storgata 36

Amundsen's, previously known as Le Mirage, is actually three different places. Firstly, you have Amundsen Lounge that hosts DJ events every Friday and Saturday. They play mainly R&B both from the mainstream and club music, as well as house. It's a place for those who like quality – both of the surroundings, beverages and the sound equipment. Abbotek's style is known for its' funky atmosphere of the 70's and rock music blasting from the speakers. Amundsen's has also a café with a variety of lunch meals with live troubadour concerts on Thursdays, Fridays and Saturdays.

Address: Storgata 42

Blå Rock's motto could be "burgers, beer and rock & roll". If you are picky rock fan it's definitely a place for you, because here even the décor of the walls screams rock & roll. The three floors of Blå Rock have been the place for various concerts and it's always worth to check out their program. It may also be the sole place in Tromsø where you can dance to rock music even if there's no concert. Not to mention that they actually have some place on the dance floor. The venue has a considerable choice of beers and cocktails and every Monday is a cheap(ish) beer day.

www.blarock.no
Address: Strandgata 14

Bastard Bar hosts a wide range of concerts from rock and blues to hardcore and metal. Every Tuesday they organize a jam session, where you can grab one of the instruments or a microphone yourself and start making your own music. If you go there late enough you can run into a band, whose concert you just saw playing some extra numbers.

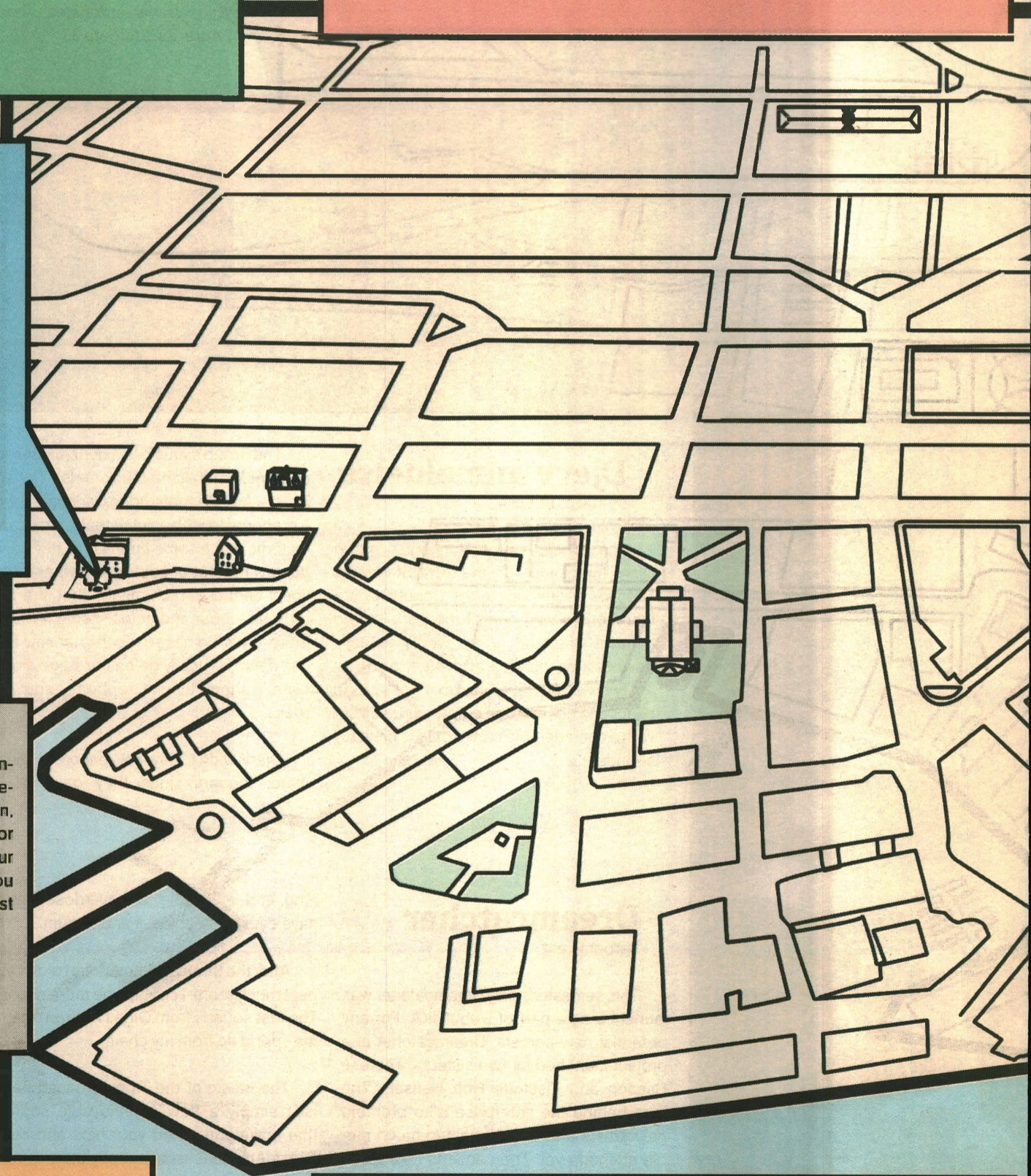
Address: Strandgata 22

Rorbua is a cosy place that was first open as a small pub in 1972 in the cellar of Central Hotel and consequently has grown bigger. It has moved to the Holmboe brewing in April 2011. It is a great pub to visit if you are specially thirsty and eager to drink beer, but you can also be served fresh shrimps or pizza. The choice of live music will mostly be appreciated by classical rockers and fans of acoustic guitar music.

Address: Sjøgata 7

Flyt is a good place to grab a burger or spend a Saturday night. It has traditionally been a place of meeting for people interested in extreme sports. As their site says their aim is to create a warm and welcoming place for extreme challenge, hefty burgers and good music (ekstreme utfordringer, heftige burgere, og god musikk). During the day you can hear a mixture of rock and pop and in the evenings more rock and roll, punk and hardcore. You can also expect special deals and student prices.

<http://www.cafeflyt.no/>
Address: Sjøgata 25

Solid is a Cafe offering a variety of wines and beers, as well as drinks, some of them at surprisingly low prices. You can also find there a selection of cakes. They play mainstream pop, rock and chillout. It's a good place to grab a cup of coffee during the day and Cuba Libre in the evening.

www.tromsoby/sted/solid
Address: Storgata 73

Verdens Teatre (VT) is a cozy bar situated in the foyer of Tromsø's oldest cinemas. They play basically everything, with the exception of mainstream music. The place is crammed with vinyls, which are often played and, if you're lucky, you may be able to choose them yourself. On Fridays and Saturdays VT hosts DJ nights which may include funk, rock or even Balkan music. Torsdags-VT offers a discount on beer every Thursday making the price more reasonable. If you are a member of Tromsø Filmklubb you get a special price on both beer and wine.

<http://www.verdensteatret.no/om-verdensteatret/kafe-bar>
Address: Storgata 93

Studenthuset Driv does not need an introduction, as it's students' own place. It hosts parties on Fridays and Saturdays, concerts, quizzes, screenings of football matches and many more. It's a good idea to be updated with their arrangements. The price of beer is reasonable – don't forget to take your student card.

www.driv.no
Address: Søndre Tollbodgate 3b

Kurant is a relatively new place. It's not as much a pub/bar as a venue for exhibitions for young, independent artists. They also host some concerts and film screenings. The place is supported financially by Arts Council Norway, which in effect means that they have the lowest beer prices in the city.

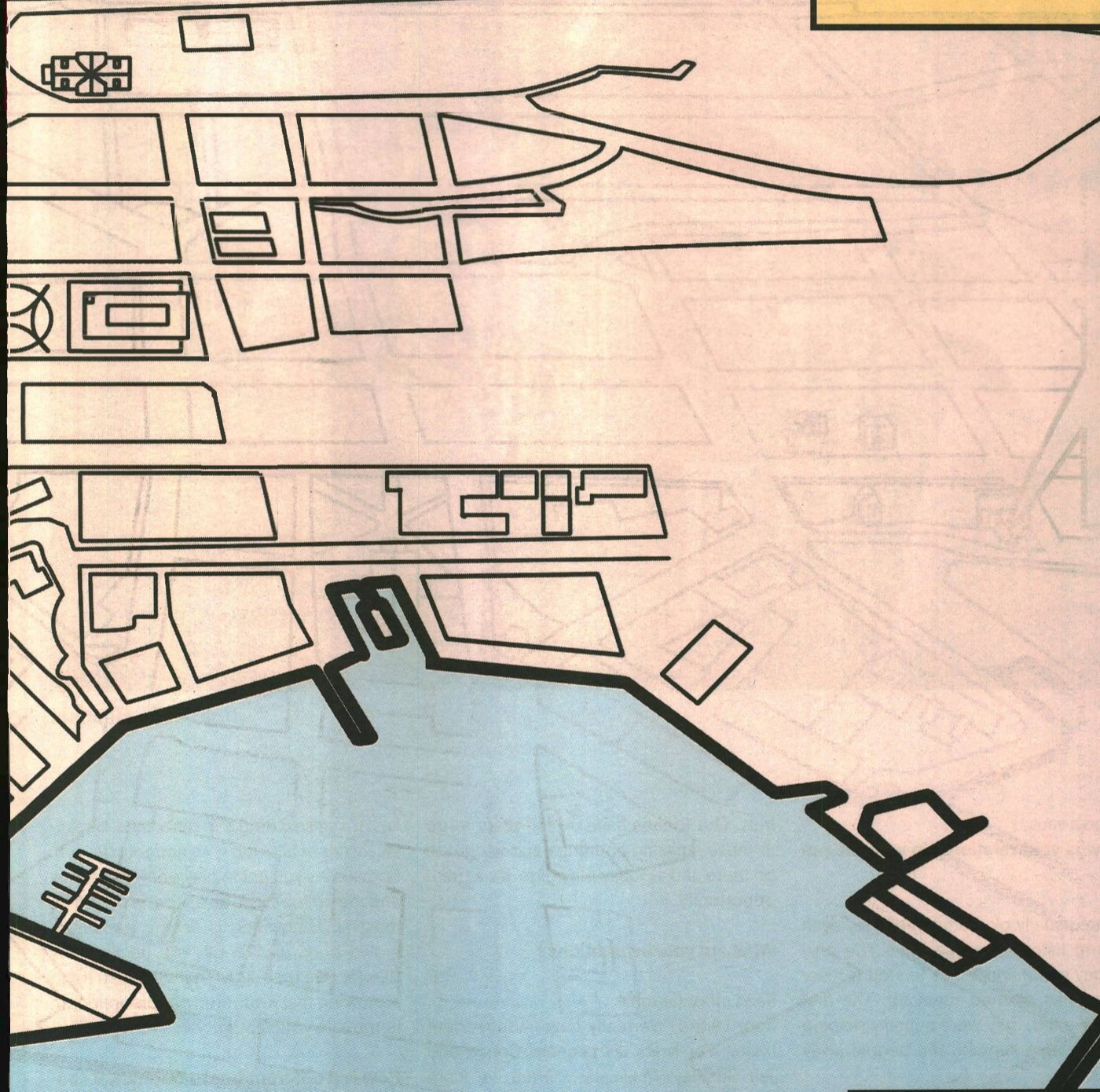
www.kurant.cc
Address: Søndre Tollbodgate 17

Rogers and Hawk is a live pub offering coffee and drinks and different kind of activities for each day of the week. On Monday you can for example play billiard and darts, on Tuesdays you can visit live karaoke, and the rest of the days you will mostly enjoy live music in terms of a professional DJ and some concerts. Do not forget that if you are under 18, you only may enter the first floor.

You can find this great place on the Stortorget 4.

Perez is café, bar, pub and famous for having the best espresso in town. It also offers some small delicious dish for breakfast or lunch, like sandwiches, omelets and salads. For those who like old times, there are also old seats from the Fokus cinema. Music genre could be described as easy listening.

Address: Skippergata 6

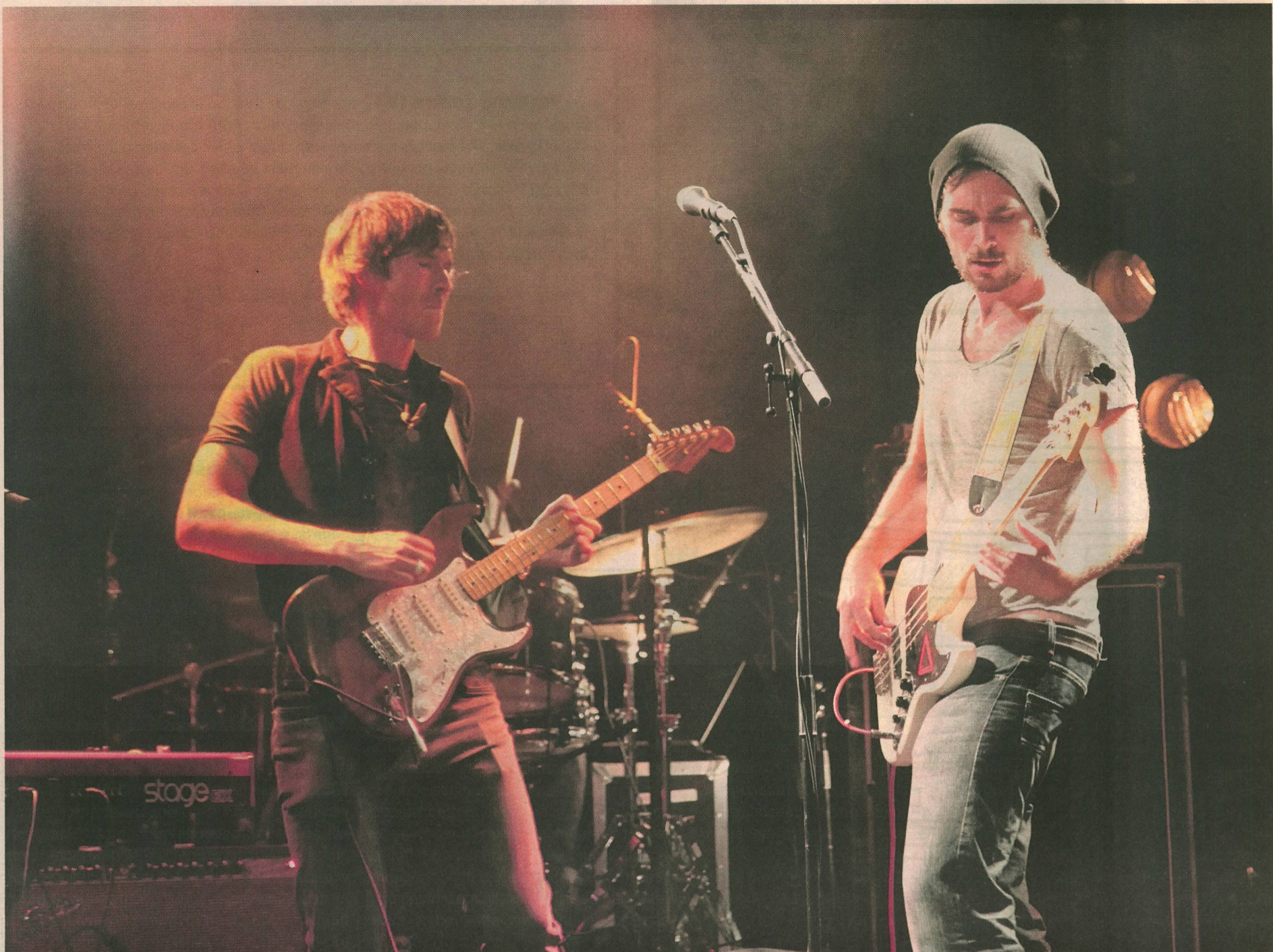

Foto: Tiia Haapala

Rubylux interview

Barbara Lesz

Rubylux is a fairly fresh band that has been announced the UK's best kept secret. They visited Tromsø to play in the Dreamcatcher's kick off concert.

I've heard that you have a very interesting way of promoting yourself. You play concerts on the streets and draw peoples' attention this way...

Rob: Yes. I went basketing when I was really young. I realized that I could have more money basketing on the Saturday afternoon than I could get for my pocket money (laughs).

As long as the band goes we were playing in Brighton for quite a while. We made fans that way. Instead of trying to get people to our gigs we took the gig to people.

What are your tactics for the street gigs?

As far as day to day tactics – we have to pick up the busiest spot in the town. We usually drive around first. Once we pick a spot we have to set up in 10-15 minutes. We play and we hope that the police won't come. We have our own generator, PA sys-

tem and a van.

So how is your relationship with the police?

They are usually ok. Sometimes they even stop and listen for some time. The only time they come and tell us to stop is if somebody has phoned them up. The first couple we did, they were actually helping us – they were keeping the people away from us.

You also promote yourselves in the Internet...

Yes, we have a V.I.P. club. We give out videos, DVDs, stuff that other people can't get. And also when we tour around we try to send those fans postcards and other stuff. People tend to like such things; we do it to keep people involved. We've also invited them to a video shot for "What you need". We had a big party on a beach with barbecue and beers.

What part of being musicians do you like the most?

Touring around and seeing different coun-

tries. Our friends save up for years to go to these amazing countries and we get to go there and actually play gigs. It's a great opportunity.

What are your inspirations?

Each other (laugh)!

Rob: Varied. We really have independent tastes. For lyrics it's Leonard Cohen and Jeff Buckley. Musically... when we were making the album we were listening to early Radiohead, Killers, Kings of Leon, Muse.

Is there any message that you want to convey in your lyrics?

Rob: I've always been fascinated in the ideal world. My lyrics are a mix of materialism and other various bits of philosophy. I like to write the stories around them. People also like love songs, things that they can relate to. I think if it was one thing it could turn people off.

You got to play in big venues throughout the UK now. Do you still play the street gigs?

Yes. It's still exciting. We get a buzz, because we're not allowed – it's naughty (laugh). Sometimes you get to play one – two tones and the police come and pull the plug. The most amazing thing is seeing a massive crowd build up. People line up and buy CDs that we then sign. That's the best thing – knowing that a hundred people are going home with your album.

How is it different from a traditional concert?

A lot of people that wouldn't come to a gig. It's nice to observe people that have just discovered us and a lot of people who usually don't come to see bands. You get different crowd. People of all ages come and listen to us – from little kids to grannies, but they look like they're enjoying themselves.

What makes you different from other bands out there?

Street gigs, but also out work ethics. We're quite an independent band, especially now. But we try to do a lot of jobs – we make our own website and send our merchandise out.

Foto: Tor Farstad

Øl, øl, og mere øl

STEWART HÅSETH

Tromsø i slutten av august er mer enn debutuka. Blant annet ble Tromsø Ølfestival 2011 avholdt, som den ellefte i rekken. Her var det øl i lange baner, men studentene glimret med sitt fravær.

Med mer enn 50 ølsorter, burde det finnes en øl for enhver alkoholrikende gane – noe de nesten 4000 gjestene beviste til gangs. Her var det både utdrikningslag (sic), og feststemte publikummere. Prisen for verst kledde må nok gå til den eldre herremannen som gikk kledd i et kukostyme(!)

For uten all ølen (og den elendige kaffen), er nok det store trekkplasteret for festivalen deres folkelige musikkinnslag. I alle år har det vært kjente og kjære artister som har bekledd scenen. Debutukas største artist, Åge Alexandersen, har selv spilt der, og i år var det duket for artister som Stephan Ackles, Jahn Teigen, Dance With A Stranger og Vidar Busk for å nevne et knippe.

Alle artistene leverte virkelig varene, men KM Myrland viste i all tydelighet hvorfor han nå er en av de ledende nordnorske folkeartistene. Hans særpregede tekster reflekterer i all hovedsak den nordnorske folkesjelen, idet han leverer uttrykk som "Æ breinn mett lys i begge ændan" og "Sjøfolk ekje lett å være gla

i, og di e hard å bøye" – den siste er for øvrig en selvbiografisk låt. KM Myrland har alltid vært omgitt av de beste musikerne han kunne finne på sine plater, og på konserten under ølfestivalen hadde han med seg et stjernelag med lokale musikkhelter fra Tromsø.

Morten Johansen er en av 4 initiativtakere til festivalen, og er selv veldig fornøyd med årets festival.

- Vi har fra starten av vært en folkelig festival, som kun har hatt som ønske å skape god stemning for våre gjester, sier Johansen. Ingen av dem som har vært innom festivalen har klaget på noe av det som har skjedd her. Vi har også valgt å avslutte festlighetene i 22-tiden, slik at ikke det øvrige utelivet skulle bli rammet, noe for øvrig Mack bryggerier var delvis skyld i den gangen de var med på arrangørsiden. Spesielt spente var vi på bredden av musikken denne gangen. Vi har valgt å finne noe for enhver smak, og det at vi har satt publikumsrekord forteller oss at vi har lyktes med våre forsett. Vi gleder oss derfor til neste år, og håper vi skal skape en minst like god festival i 2012 – hvor alle byens studenter selvsagt også er hjertelig velkomne!

Studentbarnehagene
Studentsamskipnaden i Tromsø

Ekstrajobb?

Ønsker du en ekstrajobb i tillegg til studiene?
Eller skal du ha en pause i studiene?

Studentbarnehagene trenger tilkallingsvikarer til kortere eller lengre vikariater.

Har du erfaring med barn, er det fint, men det er ikke noe krav. Vi lærer deg opp.

Du må derimot snakke godt norsk og kunne møte på kort varsel.

Kontakt den enkelte studentbarnehage på www.sito.no eller mail til kjerstin.carlson@sito.uit.no

Studentsamskipnaden i Tromsø er en velferdsorganisasjon for studentene ved Universitetet i Tromsø. Bedriften har 250 ansatte, en omsetning på over 200 mill., over 1500 utleieenheter, 5 barnehager, 15 kantiner, idrettshall, bok-handel, studenthus og rådgivningstjeneste.

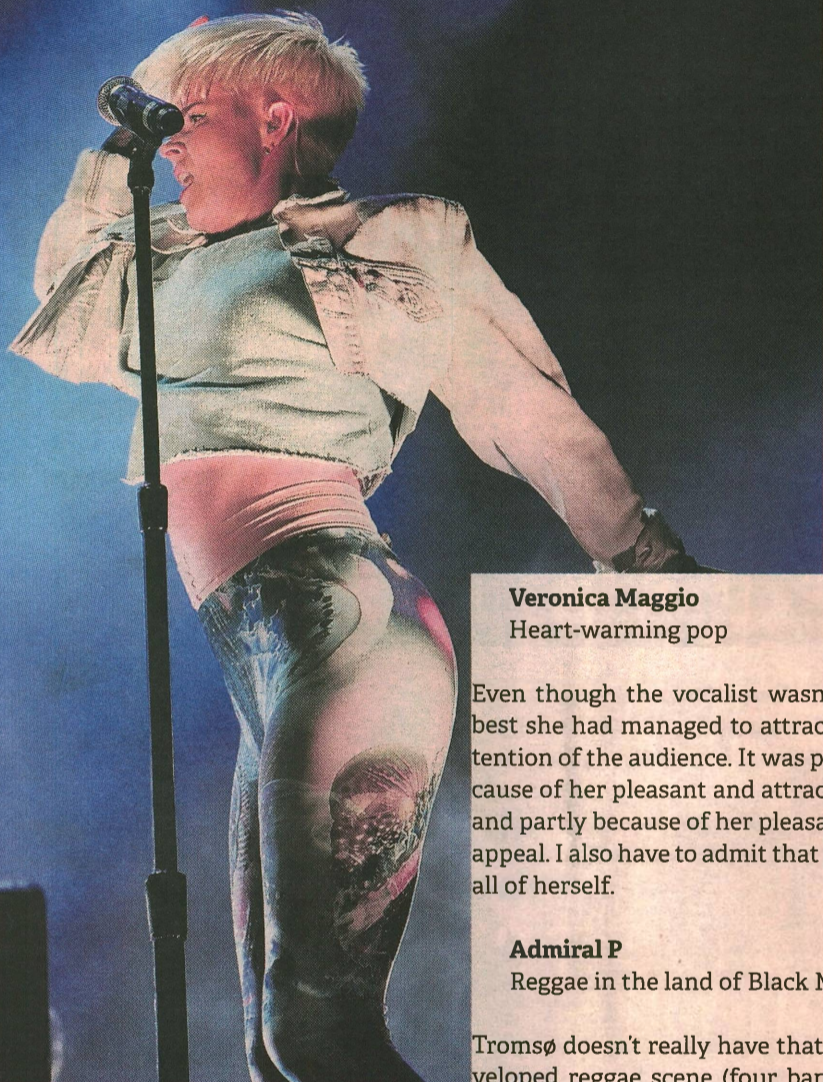
IDENTITY CRISIS

This year's Døgnvill has left me a bit uninspired, but mainly confused. I have to blame the choice of artists and the concerts' order for both of the feelings.

First of all, Døgnvill wants to be a festival for everybody so hard that it ends up being a festival that no one can fully enjoy. I feel that Bukta festivalen is so much better in this respect – it has a more clear focus that is on alternative and less known music. Bukta also prefers artists over performers. I wouldn't mind if Døgnvill's focus was on more popular music, but I can't help feeling that putting Chris Medina on the same day as Enslaved is not the best idea. A situation that has influenced my general impression of the festival was the black metal concert that has started at the Sn@kk-scenen just after a concert for children. The view was quite apocalyptic – children running away screaming with hands over their ears.

Døgnvill seemed to depend too much on "international stars" like Roxette and Robyn that have, regrettably, failed to perform. Norwegian artists, on the other hand, were amazing. Kaizers Orchestra may as well be the biggest concert event this year! Even the less-known artists, as F.A.C.E., did very well. The guys from F.A.C.E. actually deserved to be on the big stage, because their charisma and level of performance was greater than the place they were offered. The final problem I had with Døgnvill was putting Kelis on a small stage. She was the best performing pop artist this year with her energetic performance supported by very good vocal skills. The concert of Robyn that followed had, unfortunately, much less to offer, especially vocal-wise.

Veronica Maggio
Heart-warming pop

Even though the vocalist wasn't at her best she had managed to attract the attention of the audience. It was partly because of her pleasant and attractive pop and partly because of her pleasant stage appeal. I also have to admit that she gave all of herself.

Admiral P
Reggae in the land of Black Metal

Tromsø doesn't really have that well developed reggae scene (four bands compared to an ocean of rock), so Admiral P's concert was a real treat. When attending his concert your hips start swinging to the rhythm and you hum the songs, even if it's the first time you've heard them. The artist has also ability for engaging the audience in his performance, which combined with music that appeals to many results in a good concert.

F.A.C.E.
Following into the footsteps of Røyk-sopp?

F.A.C.E. is a relatively fresh band from Tromsø's electronic music scene. Yet, the it has already gotten its own style and their music is coherent. The unique vocals and the striking looks of the vocalist are accompanied with electronic sounds with a hint of the 80's and a bit of indie pop. F.A.C.E. has managed to claim my attention and sustain it. They would probably fit better at the huge, in-doors venue with both a good light and sound system. The concert left me intrigued and craving for more.

Kaizers Orchestra
The bandmaster of the Norwegian audience

There's a scene in a Norwegian movie Nord (2009), where the main character

Døgnvill-anmeldelser

ALL TEKST: BARBARA LESZ

ALLE FOTO: TOR FARSTAD

claims that all Norwegians listen to Kaizers Orchestra. One could have gotten the exact same impression after attending this year's concert. If I was to decide on the best concert of Døgnvill, I would say that it was the boys from Rogaland. They truly behaved as if they were returning to their old friends to sing for them and, also, to sing with them. One thing from Kaizers Orchestra concert I will never forget. The vocalist went up on a barrel, and started conduct the band and the audience as if they were his orchestra. While it was obvious that the band would have followed his conduct, the amazing thing was that the audience fell silent and then scream their lungs out exactly when he directed them to. Do I have to mention that the whole concert was amazing? And it wasn't just about the fact that such an acclaimed band was playing, but about the level of their performance, their musical skills and genuine music.

Pendulum
Drum-and base bliss

It was the gig from the Australian-British band that I awaited the most at Døgnvill. They did not fail me. The vocalist – Rob Swire – has so much charisma and energy that he could borrow it to the rest of bands at Døgnvill and still give a great performance. The drum-and-base music mixed with harder sounds and good visualizations made the audience ecstatic. At some point the vocalist commented on Pendulum being a support artist for Roxette and I have to admit that I share his bitterness.

Roxette
The fall of pop-giants

The Swedish couple is one of these bands that don't have to play any covers, because they have an array of songs that have gone down in history of pop music. Unfortunately, what often happens to

such bands is that they underperform. It's partly because we expect so much from them – their songs have been with us probably from an early childhood and we have quite an idealized picture of them. The other reason why Roxette failed was that Marie Fredriksson wasn't in the best vocal form. Her parts of the vocals were toned down and mellow. She didn't have the rock appeal that the studio-recorded songs of Roxette have.

Kelis/Robyn
Do's and don't's in pop

"I am here not only to please you, but, above all, to please myself. It will work best if you participate" – said Kelis at the beginning of her gig. I admire her enthusiasm and the fact that she didn't mind that she was put on a tiny scene as a "support" of Robyn. It shows that Kelis is not some pop-diva singing from playback and pretending to be larger than life. Not to mention that she can actually sing! Robyn, on the other hand came on the stage in the most outrageous outfit I could imagine that, by the way, she started taking off as soon as the show started. Her microphone was also hushed down. In result the vocals have disappeared in the rush of club sounds played by her band.

Kelis had only two people with her – a DJ and a drummer, but she could still put up a good show by mixing her own songs with other hits both with more club/pop flavor and more rough appeal (Smells Like Teen Spirit by Nirvana). The only thing that I didn't really like was mixing Milkshake with Madonna's Holiday. It's not that it didn't sound good, but I love Milkshake so much that I'd prefer to hear it on its own. Robyn, well, her songs are catchy and good to dance to. However, her stage performance reminded me, for a lack of a better comparison, of a cheesy lap dance.

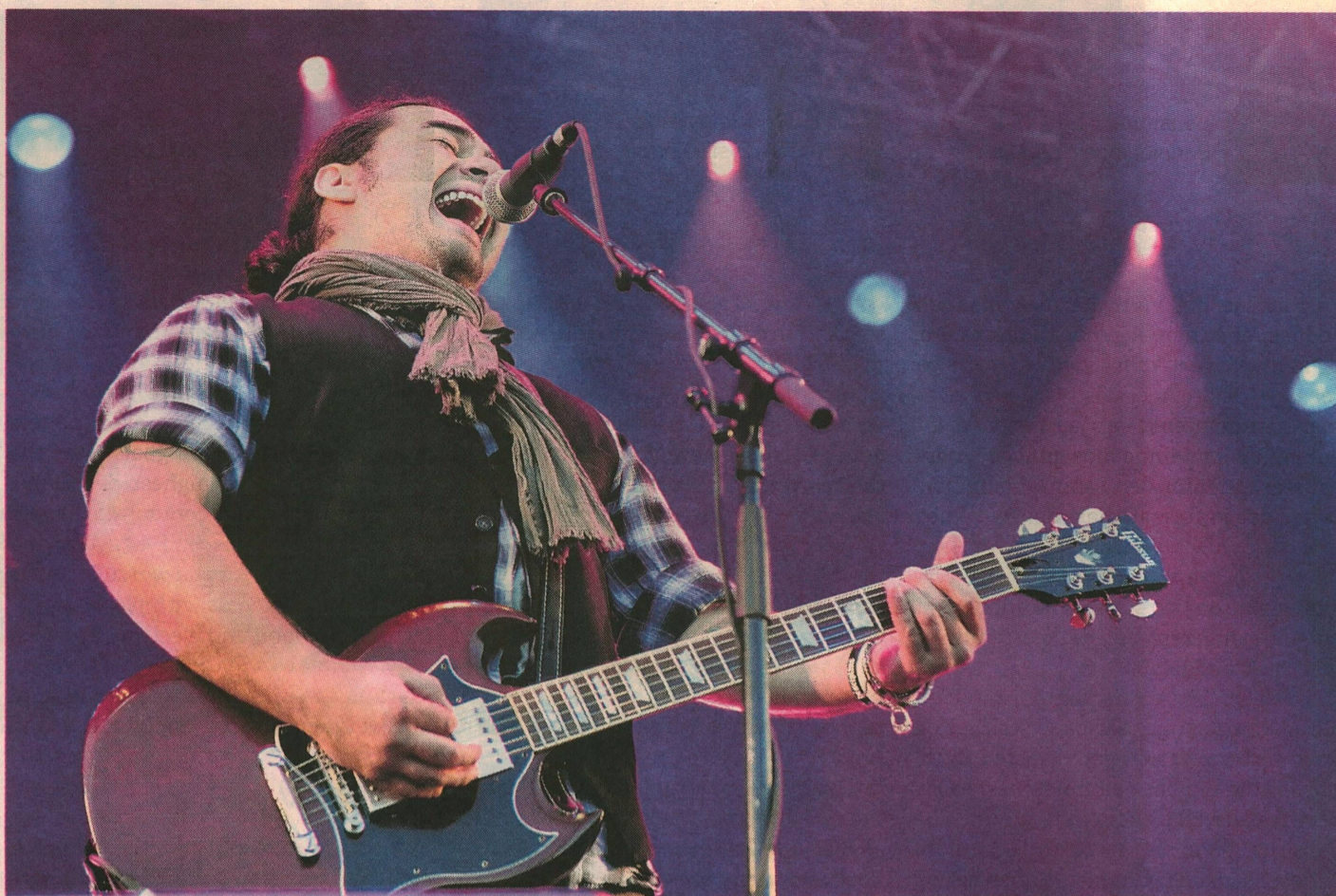
Chunky Pop for teens

Chris Medina

Lionel Perabo

Chris Medina played for quite a large audience at the festival, but does his music make a difference?

We all know that the Døgnvill festival is not only a music event but also some kind of a social one. Taking place at Valhall stadium the festival can easily welcome thousands of enthusiastic locals craving beer and food. Some of them may even crave music. Since 2007 we have become accustomed to the festival's public, consisting mainly of young couples with their kids, elder rock'n roll amateurs and 14 years old teens getting wasted for the first time. Except for the old rockers, that's what you had in front of the stage for Saturday's Chris Medina's concert. The Chicago-based pop singer became, I've heard, famous for being aired on the legendary American Idol broadcast, where he truly touched the heart of millions of people singing a song about his maimed girlfriend. Apparently, the digital single was kind of a hit in Scandinavia where it peaked at the first position on the charts both in Norway and Sweden. Probably for this reason, the chunky Yankee was invited to play at North-Norway's biggest family friendly festival. Not bad for somebody that never released anything else! So, all in all people came there to hear the ballad and it was indeed played at the end of the set. Before that Chris and his band played some guitar-oriented pop songs that were honestly not that ignominious but rather dull and uninteresting. The show could have been better without the high-pitched shrieks of the singer and with some hints of originality. Instead, we got cover songs of Maroon 5 and Coldplay. All in all, it was quite decent entertainment, but pretty awful music.

PLATE

Joddski
Bensin på Bålet
Bonnier Music (2011)

CD review by Kjetil Engh Aasen

Kanskje det viktigste med mannen Joddski er at han begynner å dra på åra, og kan vel snart kalles voksen. Dette fører til at både musikken og tekstene er mer gjennomtenkt og, ja, mer voksent enn man kan finne hos mange yngre artister innenfor den samme sjangeren. Nå er det jo fortsatt hele den her "meg mot verden" holdningen fremtredende, og "alle er ute etter å dolke meg i ryggen" greia som jeg synes er litt oppbrukt i denne sjangeren, men det meste funker godt over middels.

Han er visst veldig hjemkjær i dette albumet, og synger om både stolthet og frustrasjon over sitt eget hjemsted. Dette blir liksom temaet i albumet, nesten litt som Arcade Fire sitt nyeste album *The Suburbs*. Men det er også de "mindre seriøse" sangene som man finner her og der, de kommer inn og letter litt på trykket, slik så det ikke blir for dypt.

Etter flere spastiske rykninger i et utvalgt av lemmer, må jeg konkludere med at dette faktisk er et ganske godt stykke musikkstykkje. Joddski lever opp til Tungtvann-suksessen, her er det majestetisk og storslagen musikk. Sangene skiller seg godt ut, og med flere gjesteartister blir det god variasjon, det største høydepunktet er duetten med knalldama; Ida Maria, med sangen *Hold Ut*.

PLATE

ARABROT
"Solar Anus"
FysiskFormat (2011)

CD - review by Lionel Perabo

In Norway, one does not need to present Arabrot anymore. The evil sounding rock band from the south managed in just a couple of years to pull itself to the very top of the Noise-Norse scene. It is now releasing a new album – its fifth – on the beloved FysiskFormat label. Coming just over a year after the band's last Full-length, this new offering, baptized with the rather kinky name of "Solar Anus" conserve Arabrot's newly found sound, while stripping the music down as much as possible. If "Revenge" was pretty much of an extremist album full of bizarrely crafted songs put together, "Solar Anus" goes back to the core and offers 8 rather nicely constructed tracks. Except the opening title track, those songs are all between 2 and 6 minutes long. While these definitely are of a more orthodox breed than the bands' past hymns, they do not lack dynamics and efficiency. "The wheel is turning full circle" is a good example of how the band's minimalistic approach – using only a guitar, a drum-kit and some electronics alongside the singing – creates a nifty fucked-up atmosphere. However, it still is a pity that the album is endowed with such a clear sound. The more chaotic approach of "I Rove" or "Absolute negativism" fits the band's discourse a bit better than Steve Albini's mastering. Despite these cosmetic considerations, "Solar Anus" is a sweet album for those strange enough to appreciate darkened songs such as "And the Ass has spoken"

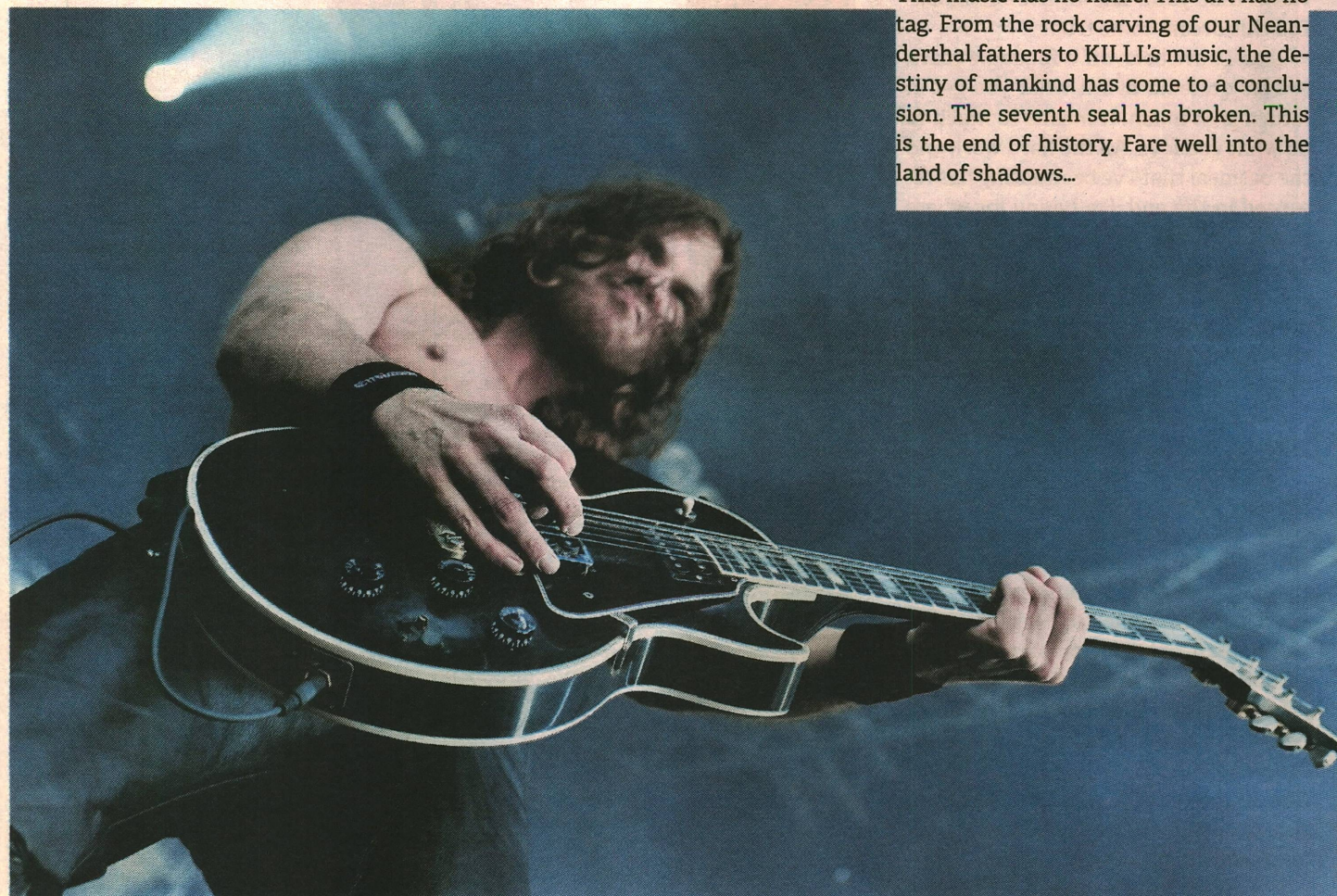
PLATE

KILLL
"KILLL"
FysiskFormat (2011)

CD + DVD – review by Lionel Perabo

Nothing will ever be the same in the world of art. On the one hand we have "bands" playing "music" for an "audience" and, on the other, we have "terrorizers", violent sadistic merciless executioners who can only reach their goals when the utmost acts of the highest despicable violence have been committed. Please put KILLL in the second category and prepare yourself for the worst. Here we have four humanoids with pieces of metal, plastic, wood and electronics, which they hit at regular intervals, creating rhythm. Over this you put some kind of a (very) mad doctor on lightshow and you basically have the recipe for the apocalypse. KILLL is not a band, it is a firing squad. KILLL is not into music, but into murder, and you, the audience, seem to be a very suitable sacrifice for their Bacchanals. The sound coming out of the speakers, the images appearing on the screen just won't go away...primary colors flashing epileptically, broken geometric figures that are not from this world...The humanoids too, sometimes appear out of this hallowed primordial chaos and one wouldn't want to get into an argument with the drummer, or any of these ghastly communicants for that matter. Like primordial beings of a twisted golden age they shape the void, creating dimly lit sounds that will find a niche in your cortex and tear your soul to pieces. This is pure abstract violence. Suffocating psychedelic hate that KILLL is generous enough to share with us. This music has no name. This art has no tag. From the rock carving of our Neanderthal fathers to KILLL's music, the destiny of mankind has come to a conclusion. The seventh seal has broken. This is the end of history. Fare well into the land of shadows...

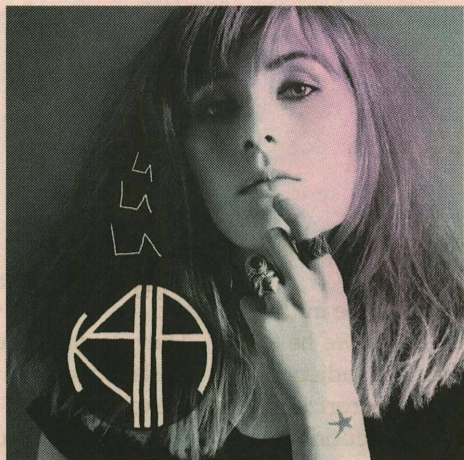

Døgnvill Enslaved review by Lionel Perabo

They Reign Supreme

Enslaved was, by far, the festival's most exciting entry.

It is fact that Tromsø, if a great city for Garage/Rock/Punk/Strange music, is quite ruthless for an average metalhead. Thanks to the microscopic size of the stage if one dared to organize a metal concert somewhere around here it would be likely to attract more average Joes than metal maniacs. That is basically what happened in front of Døgnvill's small stage. While I expected at least some metalheads to show up for what will most likely be the only metal gig of the year, I was hardly able to spot a decent amount of them. There were mainly teens and "emo-kids" present; not that many grown-ups, as somebody pointed out to me. But all of these social considerations were quickly wiped from my mind as Enslaved entered the stage. One by one, starting by the drummer Cato followed by the appearance of the epic Grutle, the band stepped on the stage while the ambient title of their last album, "Axioma Ethica Odini" filled the sonic space. They then started right off with the album title track, a masterpiece of melody and might, which declined over eight minutes. Then the following track, "Raidho" was introduced as Grutle traced the ancient rune into the air with an assured hand. A friend of mine once told me that she thought of Enslaved's frontman as a shaman. After seeing him performing his art just a meter away I can now only concur such an assertion. The show went on with "Ground" from their 2008 "Vertebrae" album, which kept on building the psychedelic yet violent atmosphere of the show. Overall, the musicians were very dynamic, Ivar and Arve, the guitar craftsmen kept on moving around while filling the songs with epic riffs such as the ones displayed on "Ruun", title track of the band's ninth album. After that Enslaved took quite an oldschool approach, playing "Affadr Odin" a blackened Viking Metal song from the band's second demo. Enslaved should then have ended its show with "Isa", one of their most renowned "hits" but decided instead to offer their own rendition of an early Viking themed hymn. Led Zeppelin's "Immigrant Song" ended the show with a nice touch of surprise. Despite the set's relative shortness (6 songs for about 40 minutes of music) Enslaved definitely blew everyone's mind. I would even dare to say that, thanks to the band's mainstream Norwegian status, some average kids got the chance to experience real music and real art for once. Thanks the Døgnvill for that and for Enslaved for heightening the minds of its fans.

Kaja Bremnes interview by Barbara Lesz

Kaia Bremnes talks about the new album that was released on the nineteenth of August, her inspiration and solo career.

What inspired your new album?

In a way everything. Where I was at that point of my life, but also all the music that I've ever listened to.

What inspired you to use choirs in your new album?

I sang in choirs a lot from when I was a child. I've always loved the sound of it. When I started making my new album I tried to put one vocal on top of another.

You once said that your focus is mainly on lyrics. Is there any special message that you want to convey in this album?

There's not one message. My lyrics often speak of contrast – the feeling of being able to have two contrasting feelings at the same time. It's also about how it is to be a human being – it's a peculiar feeling to me. I think it can appeal to anyone. I'm a person of big contrasts myself – I have depths and shallow grounds. I also grew up in a place of great contrasts – beautiful summers and lengthy winters. The result of me being such a high-and-low type of person is the fact that on the album choirs and anthem-like fragments are mixed with electronic sounds.

How do you write your music?

I bring my I-phone everywhere. Once I've found myself trying to record vocal lines in an airport bathroom.

How do you know that the song is ready?

That's the difficult part – I don't really know. I try to feel the vibe and when I feel there's nothing more to bring to it, when I try to add something and it feels redundant then I feel it's finished. I also add new things to old songs.

Do you like improvising?

I love it. I actually love singing jazz, because you then have so much room to improvise.

How did you discover autoharp? (a musical string instrument, used traditionally in the United States -red.)

Autoharp has been in my family for years. My dad's great aunt had one, she got it from the U.S., and she used to play for my dad at nights. It brings a great variety of sounds – the chords are really

accessible.

You used to play in a band and now you launched your solo career. How is it different?

This is more serious – I'm in charge. But I also have a big group of people with me. I love having people over and seeing what they can bring to the music.

You've recently moved to Denmark. How was it to leave Norway?

I was filled with hope. And also I knew that I wasn't leaving, because I'm here all the time and I'll always be. I thought I'd grow tired of Copenhagen, but I didn't and now I have a problem of loving two places. It's very good to go away, to feel calm. I have my own work space and no one knows me there. I have a few friends, all of whom are not in music, which is nice, because all my friends here are in the music business.

How personal are you in your texts?

When I experience something I try to find the essence of it. I try not to be too specific, because that'd be blunt in a way. I think such experiences are much more interesting, because we all have them.

You mentioned in one of your interviews that you'd like to live off music. Did this dream come true?

Yes. I have been off it for some years, but it's quite hard, but what you get in return is so much. It means so much to do what you love. All the hard work and the oatmeal that I've been eating has returned in the end. I'm happy for where I am in my life. You have to think only one month in advance, otherwise it gets really hard. If you compare yourself to normal people, especially in Norway, where everybody has a very high income it feels absurd.

Why did you choose Tromsø as a place to record your album?

It's a very musical place. Whenever I'm here there are always four concerts a day. What people don't realize it that you have much more opportunities in a small community, because people usually back each other up. Big cities are more about competition and you don't get to cooperate in the same way – people understand that everybody will benefit from helping each other. And it's beautiful here. The place is inspiring. The studio is really great and we were able to spend a lot of time here. In a big place you'd probably get only one week.

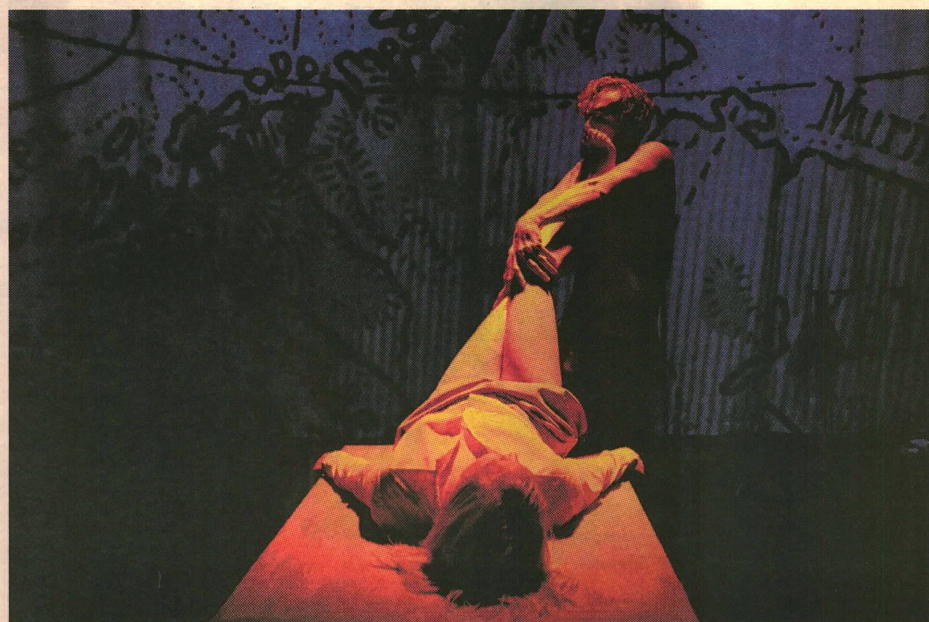

Foto: Knut By

Grensen

Tarjei Tvedten

Hvilken annen kunstform har så mange levende mennesker på scenen rett foran deg som teateret? I forestillingen Grensen på Hålogaland Teater kommer du virkelig tett på.

Salen er fullstappet av skuelystne mennesker på premieren til dette som grenser til å være alternativt teater. Forestillingsplakaten annonserer også med "En annerledes teateropplevelse", og selv om det bare er to mennesker på scenen i hele stykket, er deres intense rollespill mer enn nok til å holde på oppmerksomheten. Morsomt er det også.

For dette er hjertelig, varm komikk for alle. Skuespillerne koser seg på scenen og samspiller er upåklagelig. Det er intrikate samlivsproblemer som skildres. Det er uforløst kjærlighet blant kontormøbler mellom en ung russisk dame og en ung norsk mann med forkjærlighet for iskaldt kildevann.

Eneste mulighet for kontakt blir

naboens tangomusikk som helt automatisk fremkaller en het danseseanse mellom de to. Tilbake etter tangopausen tyr de heller til utspekulerte metoder for å få seksuell kontakt, som å kaste krøllete papirlapper mot søppeldunken, bomme med vilje så den unge damen må bøye seg dypt ned og med spredte ben plukke den opp. Mens vår unge herremann nyter synet, nyter damen sin rolle i denne kjærlighetens fugledans.

Og etter at følelseslivet har tatt over og blir skildret i flere erotisk inspirerte dansesekvenser, utført med opp mot en ballettdansers presisjon, følger vi med det unge paret på en eventyrlig togreise i det som før var kontorets skrivebord. Kropp, dans, avkledding av truser, nakne mannekropper og inderlig skuespill er mer beskrivende ord for denne forestillingen enn selv handlingsreferatet. Og gleden ved å være så nært innpå dette uvanlige kjærlighetsdramaet gjør ikke akkurat opplevelsen mindre verdt å få med seg.

UTROPIA

Vil du jobbe i Studentavisa Utopia?

Annonse- og økonomiansvarlig – 25% eller 50%-stilling

Du skal selge inn annonser i avisa vår og ha en oppsøkende og administrerende rolle i forhold til annonsesalg.

Du vil være vår kontaktperson i møte med annonsører og du skal også ha ansvaret for avisas kommunikasjon med vår regnskapsfører. Dette innebærer enkle administrative oppgaver.

Vi avtaler hvilken prosentstilling du skal ha, eller salg etter provisjon.

Web- og IT-ansvarlig – 25%-stilling

Du skal ha ansvaret for Utopias websider, vedlikehold og oppdatering av datautstyr, programvare og datapark.

Du får mulighet til å utvikle dine ideer om video, lyd og bilde og være med på å utvikle nettsidene våre videre.

Alle 25%-stillingene blir lønnet med 27 500,- i året. Alle henvendelser, enkle søknader etc. bes sendes til: redaktor@utopia.no

For spørsmål ang. stillingene, ikke nøl med å ringe tlf: 77 64 59 01/ 45 06 67 33

Vi søker også etter frivillige journalister, fotografer, illustratører og korrekturleser til vår redaksjon

MUSIKK
AV **TOM
WAITS**

MANUS
AV **WILLIAM
BURROUGHS**

OG **ROBERT
WILSON**

Musikalen
**THE BLACK
RIDER**

SCENE VEST 22. SEPT – 29. OKT 2011

STUDENTPRIS: KR 280,- (ORDINÆR T. KR 380,-)

HÅLOG
ALAND
TEATER

HALOGALANDTEATER.NO

Barbara Lesz

Super 8 has lured me into the cinema with a promise of paying tribute to Spielberg's early movies. The promise has not been fulfilled.

The movie starts with a group of small-town twelve-year-olds making an amateur zombie movie. While shooting a scene at a train station they are witnesses to a train crash. In the following days more and more people go missing. Soon a mysterious military unit appears and starts taking control over the town. All these events are a background for a birth of a platonic feeling between Joe (Joel Courtney) and Alice (Elle Fanning) and friendship between the whole crew of the young film amateurs.

The characters are likable enough and you may find yourself cheering up for Joe and Alice. The strongest asset of the movie is certainly the history of the young filmmakers. It evokes sentiment for both the early years the movie industry and youth in general by drawing analogy between naiveté, innocence and sincerity of the twelve-year-olds and the amateur feature they're making.

What disappoints is the actual alien story. If the movie was supposed to be a tribute to Spielberg, why is the alien so hostile and why does Abrams try to make us jump on our seats? If, on the other hands the director wanted E.T. to enter the new age of sci-fi badass aliens, why not do it properly? I don't understand the director's decision to endow the creature with the ability to communicate with humans, which has the potential to confuse the viewers. I just don't believe that Joe would be able to forgive the monster that it almost chewed on the boy's sweetheart.

I assume that J.J. Abrams tried to combine a movie with '80's feel with modern requirements of sci-fi blockbusters. In my opinion, he fell short of it. I wonder if it's because it's impossible to turn back the Hollywood clock and land right in the middle of the family sci-fi era of the type of E.T.(1982), or that the director has bit off more than he could chew.

The movie isn't bad; with the help of good stereo equipment at the cinema it becomes a good Sunday evening, popcorn-chewing entertainment. We have some drama, comedy and hop-on-the chair scary moments - a mixture that Hollywood made us acquainted to.

Super 8: Spielberg on Steroids?

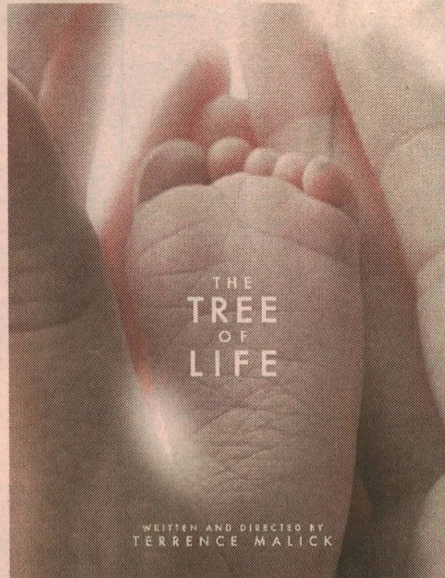
Kjetil Engh Aasen

Jeg er en stor fan av J. J. Abrams, jeg elsker Lost, Mission Impossible 3 og ytret faktisk de to ordene Star Trek og "bra" i samme setning. Så da han gikk i gang med å lage en ny original-ide var jeg raskt solgt. Og selv om jeg fikk et forundret ansiktsuttrykk når jeg forsto at det var en "hidden-alien"-film slik som i Cloverfield, var jeg fortsatt troende.

I filmen møter vi en gjeng jynplinger som har satt i gang å lage en egen zombie-film, og blant denne gjengen finner vi Joe Lamb. Joe er en 14 år gammel gutt som akkurat har opplevd å miste moren sin, og som sitter igjen med en politifar som er emosjonelt et godt stykke på hardangerviddene på grunn av dette. Men Joe er også litt småforelska i Alice spilt av Elle Fanning som de har invitert til å spille i zombie-filmen deres. Men plutselig blir de avbrutt av gedigent togkrasj som har store ringvirkninger for livene deres.

Det aller viktigste å poengtere med denne filmen er at den ikke hviler på romvesenet, de kunne fort ha gjort som i Cloverfield, det å gjøre monsterets avsløring til både fokus og klimaks, noe som resulterte i et heidundrende antiklimaks, vi brydde oss egentlig ikke om hvordan monsteret så ut, men det fant vi ikke ut før etterpå. Men i denne filmen er monsteret bare en bakgrunnsfigur som lager litt oppstyr i ny og ned, som selvfølgelig sender historien hit og dit, men aldri egentlig driver den.

Det er ingen vanskelig film å svelge, og du trenger egentlig ikke tenke så mye, men bare sette deg tilbake å slappe av. Og selv om det handler mer om vennskap, forelskelse, familie og tap, enn den handler om kamerautstyr og aliens, er det nok av action å kose seg med. Det er egentlig slik en film bør være, den bør hvile på det menneskelige, for så å ha elementer av det fantastiske.

The Tree of Life

Rudi Eide

Terrence Malicks The Tree of Life er en grensesprengende og kompromissløs film som byr oss på en impressionistisk reise gjennom fenomenet "livet". Filmen beveger seg fra universets opprinnelse til utviklingen av livet på jorda og frem til en liten, tilsynelatende idyllisk familie i 1950-tallets Texas, sett gjennom minnene til en middelaldrende arkitekt (Sean Penn) i en moderne storby. Brad Pitt spiller den strenge faren som ikke er redd for å bruke harde virkemidler i sin oppdragelse av barna sine, mens den nydelige Jessica Chastain har rollen som den myke og ubetinget kjærlige moren.

I stedet for å fortelle deg en sammenhengende historie fra start til slutt, tar Malick friheten til å fortelle historien som sekvenser i et ikke-lineært narrativ som du som tilskuer er ansvarlig for å pusle sammen til en større sammenheng. På den måten blir The Tree of Life en personlig opplevelse som kan tolkes på et utall måter.

Filmen vekker umiddelbart assosiasjoner til Stanley Kubricks sci-fi mesterverk 2001: A Space Odyssey, som med sin slående kombinasjon av nydelig fotografi og musikk tar pusten av deg gang etter gang. Men i motsetning til Kubricks strengt koreograferte stil, ser vi i The Tree of Life en mer sval, svevende stil med aktiv bruk av håndholdte kameraer som gir deg opplevelsen av å flyte sammen med hendelsene i filmen.

The Tree of Life er ingen enkel film å ta til seg, men belønner den tålmodige. Sjelden har jeg sett en film som har gitt meg så mange frysninger og hakeslepp som denne. Det er en langsom og stillestående, men aldri kjedelig film som oppfordrer deg til å la mange og store inntrykk synke rolig inn i stille refleksjon. Jeg må si meg stolt av at det faktisk fins filmskapere som har store nok baller til å lage en så uhemmet film om livets store spørsmål uten å fortelle deg en ting.

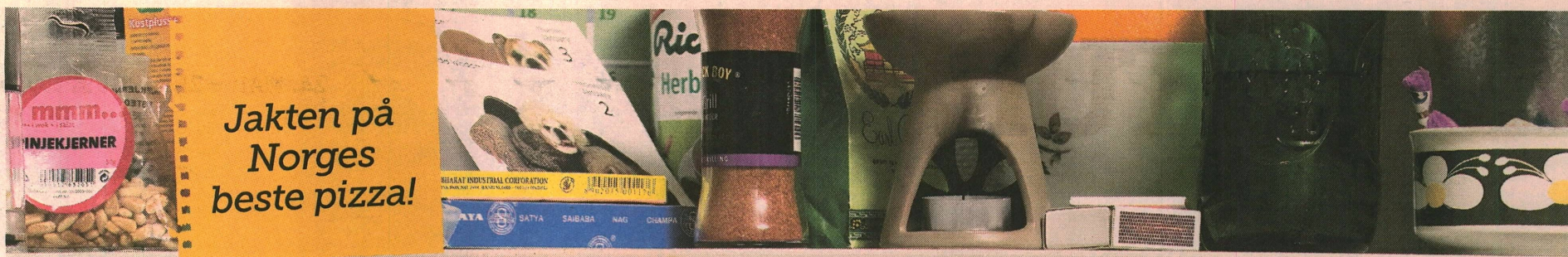
FILM
Hodejegerne

CAMERON THOMPSON

Corporate headhunting becomes human hunting in the film adaptation of Jo Nesbø's crime-thriller Hodejegerne ("Headhunters"), where an estimated budget of NOK 30,300,000 is used to give this latest little Norwegian gem that indescribable Hollywood finish. The story centres around executive recruiter, Roger Brown played by Aksel Hennie - a man as ubiquitous in Norwegian cinema as frozen pizza in a Norwegian freezer. Suffering from a Napoleon Complex, the protagonist also leads a double-life as an art thief. Clas Greve, played by Danish actor Nikolaj Coster-Waldau, is an ex-military tracker, who is the perfect "prey" for Roger. He is not only the ideal candidate for an executive position that Brown has been hired to fill, but also for possesses a valuable piece of art.

However in a wink, Roger's whole life jinks, and he soon finds himself on the run from Clas - who is more bloodhound than great Dane. Furthermore, neither he nor the audience truly know why for the majority of the film. This is thanks in part to Norwegians' love of herring - or rather a red herring - and director Morten Tyldum. Under his expert helm, Tyldum builds suspense and mystery while miraculously keeping a slow, even speed. It is this steady tempo which also allows Roger's inadequacies and problems to be resolved in a believable manner. All of this then superbly ties into the climatic, though predictable stand-off between the hunter and the hunted. Moreover, despite a relatively large budget, the director deigns not to go full-out Michael Bay. He manages to restrain himself to only one rather hard-to-believe crash scene. Instead, the excitement is found in a clever script accompanied by solid acting. Aksel Hennies highly-expressive and interesting face grabs your attention immediately. It proceeds to then not let it go for the rest of the film as you watch him become the prey to Coster-Waldau's predator. Waldau, on the other hand, looks remarkably comfortable in either a three-piece suit or camouflage.

Norway is clearly establishing itself as not only the home of Scandi-Crime, but as a country that can turn them into high calibre films that are on par with America. This film is no exception. Highly recommended to those who like a good chase and a good mystery in equal measure. The movie can also be a good choice for those learning Norwegian as all dialects and Coster-Waldau's Danish are subtitled in bokmål.

Jakten på
Norges
beste pizza!

Lei av dårlige
løsninger?

20% STUDENTRABATT PÅ DOLLYPIZZA – HELE UKA!

Glem flatklemt kaviartuber og tørre skorper på leverposteien. På Dolly Dimple's får du 20% studentrabatt på stor, deilig pizza hver dag – hele uka – ved restaurantbesøk eller når du henter selv. Tilbudet gjelder ved alle våre restauranter mot fremvisning av studentbevis. Velkommen til oss!

GRATIS BRUS! Finn verdikupong på Dollys Facebookside.

Last ned og prøv vår lekne iPhone app, Dollys Pizzabygger neste gang du skal bestille pizza. Henter du selv har vi klar rykende varm pizza til deg på 20 minutter!

☎ 0 44 40

💻 DOLLY.NO

**DOLLY
DIMPLE'S**

*Pizza
Pizza*

"Alt som ikke fins"

av Per Jonassen

En påminnelse om vår egen dødelighet

Kirsti Wester Amundsen

Mens jeg lytter til Dungen og de synger skit i allt, leser jeg samtidig om alt som ikke fins i Jonassens nye diktsamling. Boka innledes med sitatet

Det som mangler i kongens sal
finner du i den fattiges kammer

Straks skjønner jeg at her er det snakk om noe verdifullt. Dette "noe", det som ikke fins, det finnes. I starten av boka er det et spørsmål uten spørsmålstegn om hvilken retning frelsen ligger. Hvor er jorda rein og gullet skittent (?). Jonassens poesi er et vell av usagte kommentarer til vår verden og våre liv, men som likevel blir så hjerteskjærende direkte om du som leser bare lar deg synke inn i hvert vers.

Fins det en kilde? En jordas kilde, eller universets for den saks skyld, eller i oss selv? Skal vi beskytte den, finne ut av den, eller bare prøve å ignorere den? Vi er alle påvirket av det vi ikke kan se eller ta på: Skolebarna i "Tre små vasaller" som skrâler om kommende slag og større erobringer, men der skogsveien deler seg tar livet over.

Kanskje finnes kilden i diktet "På et billig hotell?"

Jeg var beruset
av den reineste sprit og av nattsvart ynde
og trodde jeg var ved livets kilde

men lykka var av samme stoff
som spor i duggvåte netter
og snart var det ikke mer å holde seg til

enn hun som lå ved min side
og drømte om et annet slags liv
i et land dit ingen av oss skulle komme

Jonassen starter et annet dikt med: Gjør porten vid for alle som frykter å bli glemt. I denne boka vil jeg påstå at ingen er glemt. Her kan alle og enhver kjenne seg igjen, i stort og smått. Og det er godt det også; å kunne kjenne seg igjen. I det ligger katharsis. I det får man innsikt i hvor lite det skal til for å skille paradiset fra helvete. I "Stø kurs" fortelles det bl.a. at

Livet er seg selv likt
og ligner ingenting annet
Det er tørst og begjær og trengsel
Dama vil bort og bli til noe
mannen vil ut og jage drømmer

Jonassen nærmest synger vakre sanger i denne lille, storslåtte boken. Poesi er vel for mange synonymt med noe

uforståelig, sære greier for spesielt interesserte litteraturfolk. Noe av diktene i denne boka vil nok kreve en viss høyde for intelligens for å forstå selve dybden, men når det er sagt; les denne boka! Sjelden har jeg gått fra dikt til dikt i ei bok, der nesten samtlige har berørt noe i meg, noe som ikke fins, som fins.

Og det som ikke fins berører, det lindrer, det jager. I "Skogens ro" forteller forfatteren om min følgesvenn så større saker

enn en jordboer er skapt til å bære
Han la på sprang
gjennom kratt og myr
og skogen fulgte etter
Angsten har mange ansikter. Ett av dem ser vi i Jonassens univers.

Hva er det vi holdes nede av? Redsel? Frykt? Avmakt? Resignasjon? Alt sitter der ikke noe fins; i hodet vårt. I våre indre bilder. Bildene trer frem, i dikt etter dikt. I tillegg kommer Jonassen med "Råd for det meste", som f.eks.: For at gravølet ikke skal bli skjemt, gjør prekenen kort og salmene få

Når alt skal skje så fort, mister vi det som er i mellom, det som ikke fins, men likeså kunne vært. -Og hva da/enn hvis? Diktet "Nærbutikken" tar dette temaet opp på en så yndig og skjør måte, og som treffer en midt i sjela.

Jorda er en barnløs enke. Per Jonassen er en mester i symbolikk og allegori, og han fortjener å bli lest. Jeg sitter igjen med følelsen av å bli sett, men samtidig av å se meg selv. Jeg føler meg ung, jeg føler meg gammel. Forståelsen av nestekjærlighet og dets betydning virker overveldende. Med det sagt, avslutter jeg denne spalten med et "Gammelt jungelord", fra side 41 i Jonassens mesterverk:

Hvis folka rundt deg slåss om maten
har du kommet til helvete
hvis brødet deles likt
har du kommet til himmelen
men skal du til paradiset
må du skaffe deg et bord og en seng
og et hjerterom til en sliten vandrer

The private

pop culture essay

BARBARA LESZ
kulturredaktør
kultur@utopia.no

The news headlines screaming "Chris Medina til Døgnvill" have really taken me by surprise. The

Idol contestant's career must have really taken off in the last months – I thought. I have to admit that I don't usually listen to commercial radio stations, so I rushed to check YouTube for the hit songs that could have made Medina a world-acclaimed star. The only song that I knew was "What are words", which hit first place on the charts in Norway and Sweden. To my disappointment, it was the only song of his that I could find, at least at a first glance. What a great variety of videos I was offered though! There was the official video, a version with lyrics and, most importantly a version with a slide show of Chris with his fiancée and a presentation of other heart-warming pictures.

I have nothing against either Medina or his song – both are okay. It just bothers me that it would be much less popular if it wasn't for the whole history of his girlfriend's car accident and the fact that the vocalist has stayed with her. His behavior is more than commendable, and he has gained a lot of respect for it, however, the future of the song in the

media is questionable to the stories they've told on Idol.

"The future of media is questionable to the stories they've told on Idol."

Private life has a given vocalist's art extent. A part of Jimi Hendrix's experiments with peyote and Courson. Not to mention whose private life was more fascinating. It's just that I do not earn the label of vocalists of the 20th century.

Life of our idols

listeners can't refer it
to the show American

about his private life. ... And Amy Winehouse had
an unquestionably amazing voice and charisma.

the song in the
able if the
er it to the
ard on the
dol."

You can also find artists that have never capitalized on their private life, or rather, the media attention has never been drawn to it. To name a few there are Nat King Cole, Pink Floyd, Radiohead, and The White Stripes. The facts from their lives have been kept in the dark. Does it bother anybody? – I doubt it. It's because songs of the type of "Another Brick in the Wall", "Smile" or "Boy A" didn't need extra help of a spicy/romantic story to become the masterpieces of their times.

I feel like this extra help is needed only for songs and artists that would disappear in the ocean of mediocre pop. That is what American Idol capitalizes on. If you watched more than one season of the series you could notice the development of the presentation of the contestants' private lives going from almost none to taking up most of the show.

"Private life has always been some part of any given vocalist's artistic image – at least to some extent."

The first episode of the new season of Norwegian Idol has just been aired. I really hope that we'll be presented with a bunch of talented, proficient and original singers. The less drama we'll get, the more we'll be able to focus on the actual vocal abilities of the young idols-to-be.

ansvarlig redaktør
tarjei tvedten

kulturredaktør
barbara lesz

nyhetsredaktører
magdaléna budínová

politisk redaktør
stewart háseth

fotoredaktør
bjarte aarmo lund

it
ryan johnson

grafisk utforming
joshua hanger

nyhetsjournalister
kateryna sokol
muhammad yusuf
berhard siebert
ann margreth solbakken
kristian hansen schmidt

kulturjournalister
lionel perabo
hana bi
kirsti wester amundsen
kjetil engh aasen
miaoling fu
rudi eide
cameron thompson

skribenter
jonas ørnes andersen

fotografer
maya eline liljan
miaoling fu
tor farstad
tiia haapala

illustrasjon
joshua hanger

tegneserie
jonas larsen

Faktaboks:

- Årlig konferanse grunnlagt i 1984 i California.
- Mål: Å spre ideer ved hjelp av foredrag innenfor bl.a. forskning, kunst, teknologi, utdanning, design, politikk, økonomi, kultur, forretningsvirksomhet og underholdning.
- TEDx Tromsø ble avholdt første gang 25. aug. 2011 på Verdensteatret

TEDx Tromsø viste muskler

Tarjei Tvedten

Med 769 likes på arrangementets Facebook-side var TEDx Tromsø en suksess allerede før showstart. Det verdenskjente foredragskonseptet TEDx ble tatt imot på Verdensteatret 25. august, og dyktige folk gjorde kvelden særdeles minneverdig.

TED-konseptet har holdt årlige foredragskonferanser siden 90-tallet på Amerikas solkyst, i kjente Silicon Valley i California. I utgangspunktet en konferanse med fokus på teknologi og design, men snart med temaer som design, underholdning, kunst, religion, vitenskap og utdanning på programmet. Kjente personligheter som Bill Clinton, Richard Dawkins, Stephen Hawking, Al Gore, Bill Gates og James D. Watson, oppfinneren av DNA-molekylet, har alle gjestet TED-konferansen med sine 18-minutters foredrag.

Radikal åpenhet

Maksimum 18 minutter. Det er alt du får. Foredrag om hva-som-helst, bare det er innovativt, nytt og spennende. Etterpå blir det lagt ut på internett for gratis streaming. TED-lederen Chris Anderson bruker ord som "radical openness" og "crowd accelerated innovation" i sin omtale av TED-ideen, et konsept som har hatt 500 millioner video-visninger på nett siden de begynte for rundt 20 år siden. Det vil si at på en dag ser 100 000 personer en TEDTalk et eller annet sted i verden.

Det ble holdt TEDx-konferanser i hele 60 land i 2010, og i Tromsø i år var det 21 år gamle Eilif Bremer Landsend som fikk det hele til. Med hjelp av Daniel Andersson, Karl Kristian Hansen og leder av Verdensteatret Tone Lein fikk de denne torsdagen hele 9 foredragsholdere, alle med sine 18-minutters innlegg.

Inspirasjon

Inspirasjons- og klovnmannen Henrik Aase begynte det hele med å snakke om hvordan alle prøver så hardt, så hardt, men uten å få det til. Voksne mennesker har en merkelig måte å telle på. "Jeg har prøvd én gang, jeg har prøvd et par ganger – jeg har prøvd alt! Salen ler og stemningen løser seg opp.

En helt annen form for inspirasjon kommer fra neste 18-minutters foredragsholder. Al-Jazeerajournalist Ammar Al-Hamdan forteller om sine høyst personlige opplevelser etter å ha litt kidnappet og torturert under dekning av Libya-krigen, mens psykolog Audun Hetland forteller oss om hvordan basehoppere egentlig har det i lufta rett før de treffer bakken.

For lett?

Lebanesisk-amerikanske Nassim Taleb har kritisert TED for å være en "uhyrlighet som gjør vitenskapsmenn og -kvinner og tenkere til lavmålte underholdere akkurat som sirkusakrobater". Selv om temaene vi ble presentert for denne kvelden godt kunne vært elaborert i utdypende samtaler, diskusjoner og videre dialog, fikk publikum med seg inntrykk fra 9 veldig forskjellige verdener.

Slike korte og intense inntrykk kan av og til være nok for en kveld, og det kan være akkurat passe til å vekke en interesse for nettopp å gå dypere inn på ting. Personlig tenker jeg at i vår ekstremt hurtigbevegende verden er konsepter som nettopp TED og TEDx genuint viktige i formidling til et bredt publikum av noe annet enn billige (relativt sett) Hollywoodfilmer og popkonserter.

Vandring blant vekster i tid og rom

31. august - 2. september

kl. 17 – 19

MIAOLING FU (Tekst og Fotos)

Kunstneren Margrethe Pettersen har invitert oss til en annerledes byvandring. Alle besøkende til Vandring blant vekster i tid og rom fikk se skjulte plasser og historier, med vekster som hovedtema.

Vandringen startet fra kulturkiosken Hotdog og omfattet Tromsøs sentrum.

Publikumet fikk en mp3-spiller og et kart og tok seg gjennom ruten på egenhånd.

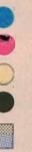
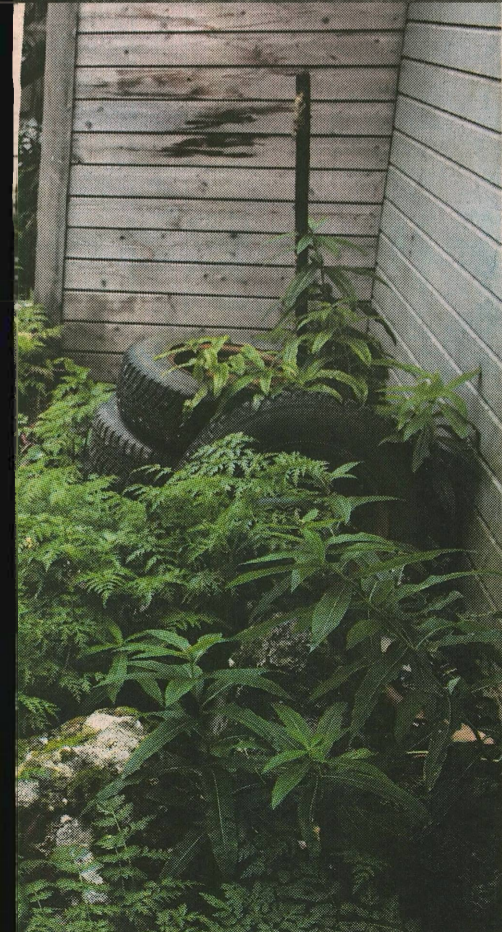

Foto: BJARTE AARMO LUND

Kvasse Kniver

Kråkeboller og ugress

"Mat er mer en næring. Mat er relasjoner, politikk, identitet, foretning og næringsgrunnlag."

JONAS ØRNES & MARINA
j.oernes@online.no

Hvis du har smakt hvor deilig kråkebollerogn kan være, så skjønner du også kanskje hvorfor Lasse valgte oppdrett av kråkeboller fremfor å skrive om den endeløse gleden vi får gjennom mat. Dersom vi har noen nye lesere der ute, så kan vi forklare kort. Kvasse Kniver skriver om mat. Vi er matengasjerte og ønsker å dele både gleder og skuffelser. I tillegg ønsker vi å motivere og engasjere til å lage, spise og snakke om mat. Jeg, Jonas Ørnes Andersen, startet denne spalten sammen med Lasse Kristiansen, og sammen har vi fortalt litt om vårt forhold til mat og matlaging. Marina er vår nye matspaltist. Hun er en kommende sosialantropolog med mat som fagfelt.

Mat er mer en næring. Mat er relasjoner, politikk, identitet, foretning og næringsgrunnlag. Noen blir familie gjennom å dele mat, og noen blir fiender av å få for lite. Noen tjener seg styrtrike på mat, og andre dør av mangel på det. Mat som oppleves som ekkel for noen er en delikatesse for andre. Hvorfor er det slik? Nylig har det startet en ny trend i matverden hvor også det som tidligere har blitt ansett som ugress nå brukes som krydder. Hva som anses som spiselig fisk varierer også fra Sør-Norge til Nord-Norge. Det er regionale forskjeller så vel som det er globale. Noen trender som vegetarianisme, dumbsterdiving og rawfoodism er dessuten internasjonale, og handler kanskje mer om identitet enn næring. Mat er noe de fleste spiser hver dag, men ikke alle tenker på hva det faktisk er eller betyr. For noen er mat en religiøs opplevelse, men for andre kan det være et spørsmål om å få mest mulig mat for minst mulig penger. Mat kan være fryktelig godt og fryktelig vondt. Maten er del av hvem vi og andre er.

I spaltene fremover står mat i fokus. Jaktseasonen er i full gang, og fokuset på viltkjøtt, sopp, bær og lokale råvarer står sentralt. Neste utgave kan du lese om årstider og mat. Det er nemlig slik at konsum av mat kan følge årstidenes syklus. Inntak av mat kan derfor i mange tilfeller sies at følger en økologisk syklus. Dette kan trekkes videre til en tanke om at hva vi spiser følger samfunnsstrukturer. Spiser vi virkelig hva vi selv ønsker? Velger vi maten vår selv? I noen tilfeller vil det være økologiske tilpasninger som legger føringer, men hos de fleste studenter er det kanskje budsjett, tid og tilgjengelighet som spiller inn. Vi håper mange følger spalten fremover. I mellomtiden ønsker vi dere store og gode matopplevelser. God appetitt!

Kjemien rundt oss

Kjemispalten: H₂O, HOH, dihydrogenmonoksid og vann, kjært barn har mange navn.

BJARTE AARMO LUND
bjarte@utropia.no

H₂O, HOH, dihydrogenmonoksid og vann, kjært barn har mange navn.

Noe mer sentralt for livet slik vi kjenner det er vanskelig å tenke seg. Karbonet og nitrogenet i våre aminosyrer og nukleinsyrer ville vært ubrukelige om de ikke var for vann som gir alt bevegelse, for det er når stoffer får løse seg i vann at ting skjer.

Egenskapene til vann er fullstendig avgjørende for livet slik vi kjenner det.

Ubalansen mellom det store negative oksygenet og de to små positive hydrogenene gir et avvik på bare noen få grader når det kommer til den molekylære strukturen, men dette er nok til at flytende vann har høyere tetthet enn is, noe som gjør at innsjøer sjeldent blir bunnfrosne om vinteren slik at fiskene beholder livet. Bindingene mellom vannmolekylene, som kalles hydrogenbindinger, gjør at vanns kokepunkt er høyt nok til at mesteparten av vannet på jorden er flytende. Hadde det ikke vært for hydrogenbindinger ville nok jorden vært en død isplanet.

Foto: BJARTE AARMO LUND

My dear Facebook friend.

HANA BI

Let's face it, recently many of us have added up to a hundred (or even more) people to "friends" on Facebook. So, how many of them do you know? That is, by name and face. And another good question, how many of them do you want to keep as your friends? Surely, there is someone you already hate. Assume you do, then should you get rid of him/her or is it too rude? In case you share a kitchen, reconsider it. It might be safer to become best friends.

By the way, a "Friend" means a "Quaker", i.e. a member of the Christian sect founded about 350 years ago, so use is with a small "f" instead of a capital "F". What you get then is a friend – literally, a "lover". However, a "friend" also means a person you are acquainted to, the one you know, the one you like, and someone you are friendly to.

So, let's say I have a friend on Facebook, but I don't like her/him, the person is not my lover, and I don't feel friendly towards him/her at all. Thus, I want to remove that person from my friends. Facebook has an option called "unfriend", but I have never used it. I wonder: What happens when I "unfriend" someone? I fear that the person will receive a message. However, suppose I am a tactful individual and don't want to hurt his/her feelings. In that case, I would like to know what kind of message the unwanted friend is going to receive.

So, the best thing to do is to pick a friend that you know and like, "unfriend" him, and then play it dumb. Naturally, I expect him to tell me about the experience of being "unfriended":

"Hei, pal, nothing personal, I really like you and all that, but I am going to "unfriend" you." Mind, I am doing it "by mistake", so, don't forget to add the person back to your friends!

UTROSCOPE

Aquarius: Your permanently bad mood makes your friends mutate into aliens. This week you have to change the attitude. Or stay alone forever.

Aries: Your energetic behaviour, half an hour lasting handshake and adoption of everybody as your best friend does not fit Norway. Maybe you should change the country?

Taurus: You are hard as a rock. It is good. I guess. Go on.

Gemini: You walk down the street and people do not know where reality ends and illusion begins. Go out more often.

Cancer: It has lately been hard to figure you out. How about you start having a face expression this week?

Leo: You are the king of the world. To be honest, it is not true, but anything for you in order not to break your big, egoistic heart.

Pisces: Your disability to stay focused and at one place for longer time is annoying for everybody around you. Nobody will want to socialize with you for the next two weeks. Time to start studying.

Virgo: Yes, she knows that you did not go to „lysløypa“ because of the beer, but the experience of being tide to somebody.

Libra: You are a beauty, a miracle, light in the end of the tunnel... But your attempts to find the balance of „libra“ makes your friends wonder if you need a mental help. How about you try really hard to appear normal this week?

Scorpio: Awwww. Meet some Lions this week. You are better than them. Beat them.

Sagittarius: The stars know you are madly in love. But they also message you that rather than trying to split a couple, you should buy an animal. Just to CUDDLE, you know.

Capricorn: This week you are a silent spider in the corner. So, if you will see a bug flying around, just spread your web. And kill it (metaphorically).

ONGOING

UTSTILLING: **Remote places – vanishing cultures**
Photo exhibition (ongoing).

» Perspektiver Museum

ONGOING

UTSTILLING: **Northern Imaginary 3rd part**
Exhibition of Patrick Huse.

» Tromsø Kunstforening

FREDAG 9. SEPTEMBER

FILM: **Taxi Driver**
Crispin Gurholt presents.

» Verdensteatret

LØRDAG 17. SEPTEMBER

UTSTILLINGSÅPNING: **Beintøftkampanjen**
HAR OPPSTART I MOBILITETSUKA (ULIKE AKTIVITETER:
LOTTERI, STAND, MUSIKK)

» Stortorget

TORS DAG 8. - SØNDAG 18. SEPTEMBER

LILLESCENEN: **Revymafiaen, Juice of the world**

» Kulturhuset

FREDAG 9. SEPTEMBER

KONSERT: **Bernard Briis Band**

LØRDAG 10. SEPTEMBER

KONSERT: **Dull Boy Jack**

LØRDAG 17. SEPTEMBER

KONSERT: **Tromsø funkmachine**

FREDAG 23. SEPTEMBER

KONSERT: **Beaten to death + Die a legend**

LØRDAG 24. SEPTEMBER

KONSERT: **Backstreet girls (Bastards 2 year anniversary!)**

» Bastard Bar

FREDAG 9. SEPTEMBER

KONSERT: **Kollwitz + Dominic + Die a Legend**

TORS DAG 22. SEPTEMBER

KONSERT: **El Cuero**

Vet du om noe kult som skal skje? Send oss tips!
kultur@utropia.no